

MA ANANDA MOYI

**Beatitudinea Conștiinței
Îndumnezeite**

SAPIENTIA 2013

Tehnoredactare și copertă: Ovidiu Buruiană
Colaboratori: Daniela Stoica, Delia Perțe

**Descrierea CIP a Bibliotecii
Naționale a României**

**Ma Ananda Moyi: Beatitudinea
Conștiinței Îndumnezeite.** - București:
Sapientia, 2013

ISBN 978-973-7800-24-4

2

© Copyright Sapientia 2013

Tel: 0756.639.211

e-mail: eeditura@yahoo.com

web: editura-sapientia.ro

O scurtă biografie

Ma Ananda Moyi s-a născut la 30 aprilie 1896, cu douăzeci de minute înainte de răsăritul soarelui, la Kheora, în districtul Tripura (un sat care actualmente face parte din Bangladesh). Pe tot timpul nașterii, mama nu a simțit niciun fel de durere. Copilul s-a născut fără să plângă. De altfel, se spune că nu a plâns niciodată, decât de fericire. De aceea a fost cunoscută sub numele de Ma Ananda – Cea Plină de Beatitudine. Părinții săi, Sri Bipin Bihari Bhattacharya și Srimati Mokshada Sundari Devi, adoratori fervenți ai lui Vishnu, i-au dat numele de Nirmala Sundari Devi (Frumusețea Imaculată).

Întreaga copilărie, Nirmala a avut grijă

de frații săi mai mici, de aceea a consacrat foarte puțin timp învățaturii: doar doi ani la școala primară. Educația religioasă a fost, de asemenea, rudimentară, însă ea își însoțea tatăl la toate ceremoniile religioase și cânta alături de el cântece sacre.

Din când în când, părinții observau cu îngrijorare cum fetița devenea total absentă față de lumea din jur, privirea îi rămânea fixă și pierdută, iar trupul ei părea ca și cum ar fi inert. Revenea foarte greu din această stare de profundă interiorizare care se manifesta spontan, uneori chiar atunci când se afla în mijlocul unei acțiuni sau unui joc.

În anul 1909, când avea aproape 13 ani, s-a căsătorit cu Ramani Mohan Chakravarty, cunoscut mai târziu sub numele de Bholanath. Soțul ei, pe care Nirmala îl considera ca pe un tată, era un om deosebit, care și-a privit tot timpul soția ca pe un adevărat Ghid spiritual.

În anul 1918, Nirmala și soțul ei s-au mutat la Bajitpur. Aici, Nirmala s-a dăruit definitiv căii ascezei. Până în anul 1926, ea și-a urmat cu

perseverență practica spirituală, dobândind succesul în toate tehnicile spirituale prescrise de Scripturile Sfinte. În această perioadă se hrănea doar cu trei boabe de grâu pe zi și petrecea luni întregi într-o retragere totală. Din decembrie 1926, Ma a început să călătorească în întreaga Indie.

Pretutindeni, prezența sa a declanșat o intensă efervescentă spirituală prin activități gen: rugăciuni, meditații, conferințe, ceremonii. A dus viața pelerinilor hinduși și a respectat tradiția de a nu rămâne mai mult de câteva zile în același loc.

Primea pe oricine îi căuta ajutorul: tineri sau bătrâni, bogați sau săraci, hinduși sau străini. În prezența ei, contradicțiile religioase se dizolvau de la sine. Indiferent de interlocutorul său, musulman sau hindus, occidental sau oriental, găsea modalitatea ca acesta să-i înțeleagă mesajul și să se îndrepte cu mai multă aspirație către Dumnezeu. Ea spunea: „În casa Tatălui meu sunt mai multe camere și nu uitați niciodată că toate au o singură

calitate: sunt camere în casa Tatălui.” Celor uimiți de faptul că Ma cunoștea conținutul cărților de filosofie și esența tuturor căilor spirituale, ea le răspundea: „Există o mare carte a vieții. Pentru cel care a studiat-o în profunzime, toate adevărurile științei și filosofiei se revelează.”

Atitudinea lui Sri Ma față de discipolii săi varia de la o extremă la alta, în funcție de circumstanțe. Ea se manifesta atât ca o fetiță jucăușă, cât și ca o mamă foarte severă. Pentru toți cei care o întâlneau, era precum o oglindă care obiectiva adevărata natură a interlocutorului său, indicându-i calea către descoperirea tuturor potențialităților misterioase ale ființei sale.

În vara anului 1948, o femeie a venit la Sri Ma și i-a spus: „Mai întâi a murit soțul meu. Am fost foarte tristă, dar am trecut peste suferință, pentru că aveam o fiică minunată, pentru care trebuia să fiu tare. Când fica mea a împlinit 12 ani, s-a îmbolnăvit și a murit. De atunci nu-mi mai pot afla liniștea. Era tot ce

aveam – atât de frumoasă și atât de tânără! Mi-a fost luată când abia îmi începuse viața. De ce m-a părăsit? Nu pot să înțeleg. Un timp am lucrat într-un orfelinat. Gândeam că, dacă nu mai am un copil al meu, aș putea să-i îngrijesc pe cei lipsiți de dragostea maternă. M-am atașat de acei copii și ei de mine. Dar rana din inima mea nu s-a vindecat. Nimic nu mă ajută. Îmi vreau copilul înapoi. Ce să fac?”

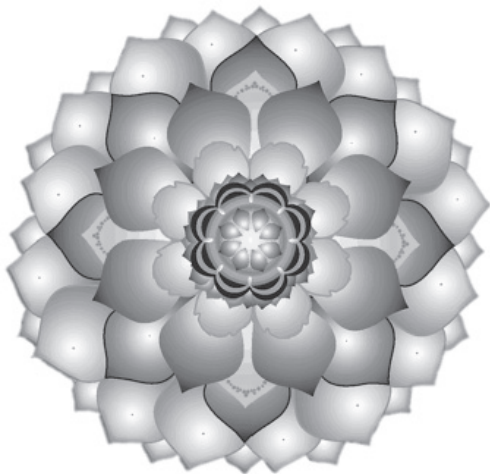
Sri Ma i-a răspuns: „În primul rând, trebuie să știi că suferința este cauzată de sentimentul de «eu» și «al meu». Tu spui: «Fiica mea a murit» și suferi. Dar cine ești tu? Află cine ești. Ea era fructul trupului tău. Atâta vreme cât te identifici cu trupul tău, suferința va continua să existe. Este ceva inevitabil. Te afectează pentru că tu crezi că acest copil era al tău și l-ai pierdut. Și mai trebuie să știi un lucru – întreaga suferință este datorată separării și îndepărtării de Dumnezeu. Când ești cu El, suferința dispare. Lasă gândurile să se îndrepte către El. Amintește-ți că fiica ta este acum cu El. Cu cât te vei gândi mai mult la Dumnezeu,

cu atât vei fi mai aproape de ea. Dacă trebuie să plângi, să o faci de dorul Lui. Așa cum există flori care mor înainte de a da naștere fructelor, așa și unii oameni mor tineri. Pentru un timp, Dumnezeu ți-a încredințat copilul pentru a-l îngriji. Acum l-a luat la El pentru ca El să îl îngrijească în continuare. Într-o zi vei fi și tu acolo. Până atunci gândește-te mereu la Dumnezeu și vei fi aproape de fiica ta.

De unde știi că fiicei tale nu îi este mai bine acolo unde se află? Și mai trebuie să știi că la un anumit nivel, totul este Sine; nu se mai discută despre viață și moarte. Cine se naște? Cine moare? Totul este Sine. Aceeași minte care se identifică cu trupul se poate îndrepta către Cel Etern și atunci durerea pe care o resimte trupul va dispărea. Această lume oscilează între plăcere și durere; aici nu există stabilitate sau siguranță. Acestea se află numai în Dumnezeu. Cum pot exista amândouă: lumea și Cel Unic? Ei par a fi separați – lumea și Dumnezeu, dar atunci când este atinsă starea de desăvârșire spirituală, înțelegi că nu mai există decât unul.

Ce înseamnă viața în lume, tu știi deja. Doar în Dumnezeu vei afla tot ceea ce există cu adevărat.” Maestra a făcut o pauză, după care a adăugat: „Eu sunt copilul tău.”

Câteva luni mai târziu, aceeași femeie a venit la Varanasi în *ashram*-ul lui Ma. Părea mai tânără și mai fericită. „Am trecut peste durere. Când Ma mi-a spus: «Eu sunt copilul tău», a vorbit cu vocea fiicei mele. Mi s-a făcut

părul măciucă și am avut un sentiment pe care nu-l pot descrie în cuvinte. Din acel moment rana din inima mea a început să se vindece. Am căpătat convingerea interioară că fika mea este fericită acolo unde se află. Mi-am găsit pacea și liniștea.”

Ma Ananda Moyi a supravegheat îndeaproape viața de *ashram*. La inaugurarea primului așezământ spiritual, ea a spus: „*Ashram*-ul este un loc sfânt, în care gândurile omului sunt spontan îndreptate către Dumnezeu. Toți locuitorii *ashram*-ului trebuie să depună eforturi consecvente pentru ca, prin rugăciunile lor, prin *sadhana* zilnică, prin gânduri nobile și meditații profunde să mențină o atmosferă foarte pură, cu adevărat divină.”

Ea considera că unicul scop al ființei umane este de a se uni cu Dumnezeu. Cel care a primit neprețuitul dar de a se naște sub formă umană trebuie să-și consacre forțele pentru a atinge acest țel: „Vocația omului este comuniunea cu divinitatea”. Grația lui Dumnezeu se manifestă permanent,

revărsându-se neîncetat asupra oricărei ființe. Ea este mai presus de cauzalitatea și gândirea omenească. Omul culege roadele acțiunilor sale. Dacă vă slujiți tatăl, iar el, mulțumit de ajutorul oferit, vă dăruiește un cadou, acesta reprezintă fructul acțiunii voastre. Dar legătura și comuniunea profundă care există între Dumnezeu Tatăl și fiul Său nu depinde de vreo acțiune sau de modul uman de a atribui merite. Tatăl Ceresc, Dumnezeu – El este în toate acestea. Cum poate să existe vreo cauză sau rațiune omenească pentru revărsarea Grației Sale? Noi suntem ai Lui. El ne cheamă permanent pentru a ni se revela. El este cel care ne insuflă dorința ardentă de a-L cunoaște, aspirația frenetică de a-l fi alături, de a ne contopi extaziați cu Ființa Sa Supremă.

Ma Ananda Moyi spunea că este necesar să înțelegem că totul se naște din El și că El există în tot. Tot ceea ce există, tot ceea ce ne înconjoară, noi înșine – Totul este Creația Sa. Dumnezeu Se ascunde în toate aceste forme. Revelarea Sinelui nostru profund și

adevărat semnifică distrugerea voalurilor ignoranței și regăsirea, în contopire extatică, a lui Dumnezeu. Noi nu stăpânim cu adevărat nici măcar o respirație. Cu toate acestea, Dumnezeu ne oferă necondiționat libertatea în acțiune. Dacă folosim această libertate în acțiune pentru a aspira frenetic la comuniunea plenară cu Ființa Sa Supremă, înseamnă că am înțeles cu adevărat mesajul divin.

Dacă un aspirant spiritual începe să adore o anumită formă a divinității, el va începe să vadă, într-o anumită etapă a practicii sale, existența acelei forme în tot ceea ce îl înconjoară, precum și în el însuși. Ulterior va realiza că toate celelalte forme în care Dumnezeu poate fi adorat sunt cuprinse în imaginea sa.

El vede că Dumnezeul fiecăruia există în Dumnezeul său și, de asemenea, vede că Dumnezeul său există în Dumnezeul fiecăruia. El începe să simtă că „Dumnezeu, care sălășluiește în profunzimile inimii mele, sălășluiește, de asemenea, în tot ceea ce

există. El este unic. În ape sau pământuri, în plante și animale – pretutindeni în întregul Univers domnește Preaiubitul inimii mele. Nu există nimic în afara Sa. El este mai mic decât tot ce poate fi mai mic și mai măreț decât tot ce poate fi mai măreț.”

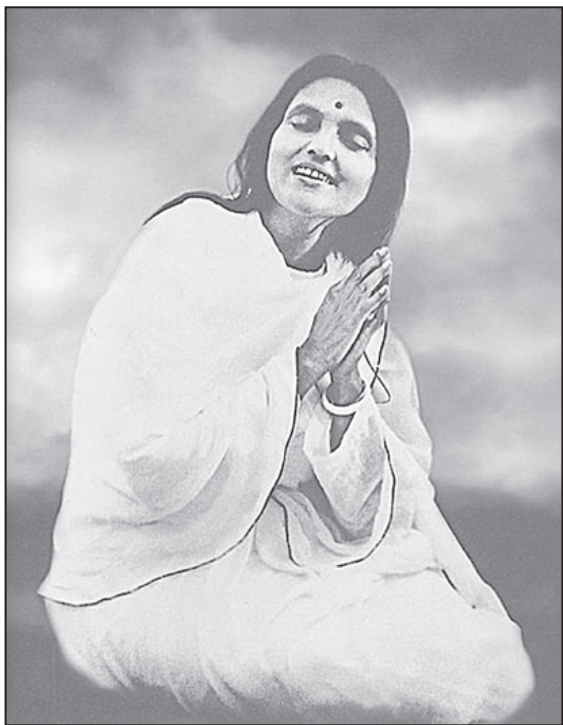
Datorită tendințelor și nevoilor noastre înnăscute, fiecare dintre noi adoră o altă formă a lui Dumnezeu. Adevăratul progres spiritual depinde de intensitatea aspirației către El. Măsura evoluției noastre este reflectată în experiențele care ne sunt oferite de Cel adorat. El nu este inaccesibil și nici separat de cel care Îl adoră, El doar Se revelează într-o infinitate de forme. „A crede în El sub o anumită formă nu este de ajuns. Acceptă-L în nenumăratele Sale forme și moduri de existență, în tot ceea ce există. Aspiră la Întreg și acțiunile tale vor reflecta Întregul”, spunea Ma.

Ma Ananda Moyi și-a încheiat această existență dăruită în întregime Voinței Divine și sprijinirii ființelor care aspirau să evolueze spiritual la Hardwar, în 27 august 1982.

Sfânta cea plină de Beatitudine

În prezent, Sri Ma Ananda Moyi este recunoscută ca o personalitate de mare renume spiritual. S-a născut acum o sută de ani și a murit la vârsta de 86 de ani. Cu toate acestea, nu se poate afirma că limitările corpului fizic i-au condiționat libertatea. A rămas aceeași în orice circumstanță. Era încarnarea unei fericiri împăcată cu ea însăși, ce cucerea inimile tuturor celor care se apropiau de ea. Avea o personalitate misterioasă și rezervată care scapă înțelegerii umane și, totuși, era atât de plină de iubirea sa compasivă față de toate ființele vii pentru care părea mai apropiată decât orice alt prieten, oricât de amabil ar fi fost. A fost o maestră a cărei ghidare o căutau atât cei cu studii superioară, cât și cei simpli, atât bătrânii, cât și copiii, atât oamenii din culturi îndepărtate, cât și cei din ținuturile natale.

Deși a călătorit continuu, parcă era prezentă în orice casă și nimeni nu îi era străin.

De-a lungul și de-a latul Indiei și dincolo de granițele sale a fost considerată personificarea viziunilor interioare ale Adoratei Mame Divine, atât de prezentă în inimile adoratorilor. În Dacca, unde a primit pentru prima dată recunoașterea a ceea ce este, era cunoscută ca „*Manush Kali*”, adică „încarnarea vie a lui *Kali*”. *Kali* este zeitatea guvernatoare a Bengalului, ceea ce ne face să înțelegem rostul acestui nume. Când a plecat din Bengal și a vizitat alte provincii, prezența sa a determinat același tip de reacție, chiar de la prima sa apariție. Pe malurile râului sacru Narmada era salutăată ca „*Devi Narmada*”. În Madurai, mulțimile venite din toate părțile și care așteptau timp de ore în șir pentru a o putea vedea câteva momente, o numeau „*Zeița Minakshi*”. În Punjab i s-a fost oferit același loc de onoare pe care îl are Sfânta Scriere, Granth Sahib. În Vrindavan, respectatul *Mahatma*, Shree Haribabaji Maharaj, a perceput-o ca fiind propria sa zeitatea venerată, Domnul *Gauranga*. Devoții lui Sri Udiyababaji Maharaj, numiți *sindhi*,

au omagiat-o considerând-o personificarea zeității lor, *Jhoolelal*.

Un credincios musulman, în timpul meditațiilor sale, obișnuia să aibă o viziune cu ea ca fiind un *taj* deasupra capului său, iar un credincios creștin a afirmat în mod spontan că „acum avem un chip pe care i-l putem atribui lui Dumnezeu”.

Femeile simple din regiunile înalte din Almora îi spuneau: „acum că te avem cu noi nu mai trebuie să mergem la templu”.

Un vizitator, ziarist irlandez, a întrebat-o cu sinceritate, „Fac bine crezând că dumneavoastră sunteți Dumnezeu?” Sri Ma a răspuns, „Nu există nimic în afara Lui; toată lumea și toate lucrurile nu sunt decât o formă a lui Dumnezeu. Și tu ești tot o formă a lui Dumnezeu. În același mod, El a venit aici prin tine pentru a oferi *darshan*”. Ziaristul a insistat: „Care este menirea dumneavoastră în această lume?” Sri Ma a răspuns: „În această lume? Nu sunt nicăieri. Sunt eu însămi, cea care mă odihnesc în mine însămi.”

În aceeași conversație, irlandezul a spus „sunt creștin”. Sri Ma a răspuns: „Și eu sunt creștină, musulmană, ce vrei tu.”

În general, surâsul inimitabil al lui Sri Ma dezarma toate întrebările referitoare la identitatea sa. Odată a răspuns îndoieiilor unei credincioase cu aceste cuvinte: „Ce întrebare copilărească. Oamenii au diferite viziuni asupra zeilor și zeițelor (în mine) în conformitate cu propriile lor predilecții. Ceea ce am fost înainte sunt și acum și voi fi și de acum înainte. Sunt orice ai putea gândi tu sau orice alt om că sunt. De ce nu privești lucrurile din această perspectivă? Aspirațiile (celor care caută Adevărul n.n.) au făcut să apară acest trup. Cu toții l-ați dorit și, prin urmare, l-ați găsit. Asta e tot ce aveți nevoie să știți.”

Richard Lannoy, un discipol mai vechi, a rezumat prin intermediul unei propoziții lămuritoare forma în care Sri Ma este prezentă printre noi: „Există, fără îndoială, ceva neobișnuit, ceva special, o calitate nedefinită care se apropie totuși de ceea

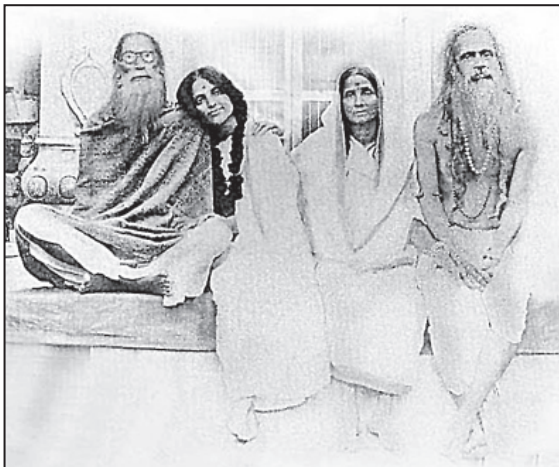
ce este și care poate fi definit din punct de vedere uman, ce face ca un adjectiv precum «uman» să fie inadecvat pentru a fi aplicat în cazul ei, și «divin» să pară ceva excesiv. Toți cei care au cunoscut-o știu că era pur și simplu unică... De-a lungul vieții sale a reprezentat și a manifestat culmea perfecțiunii fără niciun efort.”

Copilăria și căsătoria

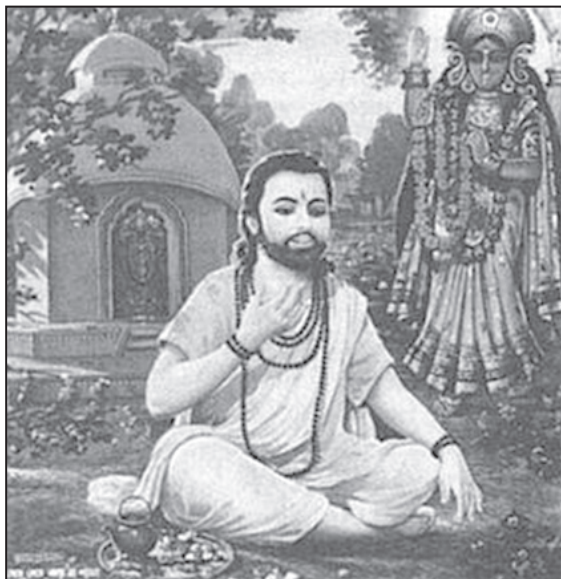
Sri Ma Ananda Moyi s-a născut în sânul unei familii de brahmani credincioși, o familie prestigioasă, dar nu opulentă. I-au dat numele de Nirmala Sundari Devi, care se traduce ca „frumusețe imaculată”, și care s-a dovedit că i se potrivește dat fiind faptul că micuța a fost de mic copil o fetiță adorabilă. Micuța Nirmala, o fetiță veselă și fericită și-a petrecut copilăria în mediul rural. Era favorita tuturor – gata mereu pentru a oferi orice ajutor celui care i-l cerea. Tot satul, alcătuit în majoritate din familii musulmane, i-a dăruit iubirea și afecțiunea sa, care a dăinuit de-a lungul anilor.

Și în prezent, cei din satul musulman Kheora se referă la ea cu apelativul „Ma a noastră”.

Tatăl lui Sri Ma era un devot vishnuit. Era renumit pentru cântecele devoționale pe care le interpreta cu vocea sa melodioasă ce nu a încetat niciodată să atingă inimile celor care îl ascultau. Uneori era comparat cu Ramprasad, bardul sfânt din Bengal, despre care se crede

*Ma Ananda Moyi, împreună cu tatăl,
mama și soțul ei*

Sri Ramprasad

că prin cântecele sale inspirate a invocat prezența Mamei *Kali*. Mama lui Sri Ma era o femeie amabilă, cu o fire cinstită, pe deplin dedicată familiei. Faptul că nu era la fel ca alte femei a devenit evident odată cu trecerea

timpului. Mulți și-au amintit de ea ca Swami Mukhtananda Giri, cea care purta o haină de culoare ocru și care o însoțea pe Sri Ma în călătoriile sale.

Avea abia 13 ani neîmpliniți când Sri Ma s-a căsătorit cu Sri Ramani Mohan Chakravarty din Atpara. Familia acestuia era din tradiția *Shakti-upasana*. Familia fratelui mai mare al lui Ramani Mohan, Sri Revati Mohan, și soția sa, Pramoda Devi, au primit-o ca fată în casă. A rămas cu ei aproape patru ani, în timp ce Ramani Mohan era când în Atpara, când în Dacca. De la o copilărie lipsită de griji în casa părinților săi a trecut la o viață epuizantă cu muncă fizică destul de dură, într-o atmosferă de disciplină restrictivă. Gătea, făcea curățenie, aducea apă, avea grijă de copii și o servea pe cumnata sa în toate modurile posibile. Acest gen de muncă este specifică femeilor de la țară atât în India, cât și în multe alte regiuni ale lumii. Sri Ma a manifestat în aceste condiții o supunere totală și a rămas mereu veselă, binevoitoare și dispusă să

suporte greutățile celorlalți.

Nicio muncă nu o putea introduce în rutină. Temperamentul său senin și echilibrat nu s-a modificat niciodată, chiar dacă avea uneori parte de un tratament nedrept sau cu lipsă de respect din partea celor mari. În realitate, comportamentul fericit și lipsit de griji al tinerei căsătorite a trezit chiar o anumită neliniște noii sale familii, aceștia considerând că avea „o minte mai simplă”.

Și în copilărie le-a provocat acest gen de neliniște părinților, care se întrebau dacă nu cumva micuța avea o inteligență sub medie, având în vedere că nu era deloc poznașă și jucăușă ca ceilalți copii. Celor apropiați de Sri Ma le-a luat ani buni să-și dea seama că ea avea obiceiul de a rosti mereu fraza „*Jo ho jaye*”, care se traduce prin „lasă să se petreacă ceea ce trebuie să se petreacă”. Chiar și persoanelor educate le-a luat mult timp să înțeleagă că Sri Ma era ascultătoare dar nu supusă sau influențabilă. Infinita sa compasiune se transforma în preocupare

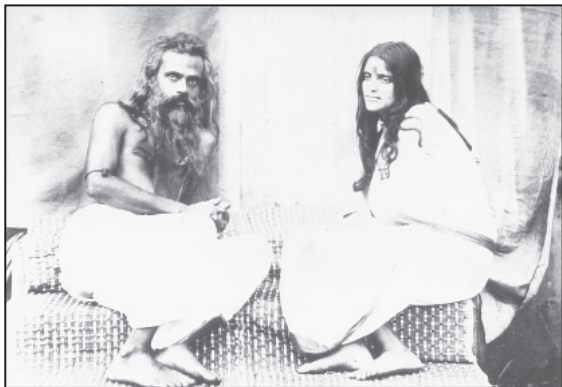
pentru cel care ajungea în raza sa de acțiune: atât familia, vecinii, servitorii, cât și animalele sau plantele au simțit atingerea magică a acelui interes înnăscut pentru binele lor. În plus, avea un simț al umorului mereu activ și jucăuș, ce puncta maniile celor care o înconjurau și îi oferea atât ei, cât și numeroșilor săi prieteni, o distracție liniștită. Ea nefind totuși răutăcioasă, nu a râs niciodată de nimeni. Era înconjurată mereu de o aură de perfecțiune dar în așa fel încât nu i-a umbrit niciodată pe cei din preajma sa. Dimpotrivă, cu atitudinea sa amabilă și surâsul ei viu câștiga simpatia tuturor celor cu care intra în contact.

La vârsta de 18 ani, Sri Ma, cu consimțământul comun al ambelor familii, pleacă la Ashtagram și rămâne alături de soțul ei, în locul în care lucra acesta. Ani mai târziu, Sri Ma obișnuia să vorbească despre soțul ei folosind numele de „Bholanath”, drept pentru care și noi vom folosi acest nume pentru el. Când a sosit la Ashtagram, mama ei i-a spus că trebuia să îi acorde soțului ei același respect și supunere

pe care i le oferise tatălui său.

De-a lungul vieții ei, Sri Ma a dovedit că ține mereu cont de sfaturile blânde ale mamei ei. Bholanathji s-a bucurat de un tratament cordial și respectuos, care era încântător. Putem spune că pe umerii săi a căzut responsabilitatea unui tutore ce avea în grijă o comoară prețioasă. Această responsabilitate a purtat-o cu cinste, de-a lungul întregii sale vieți, până la moartea sa, care a murit în anul 1938.

Se spune că viața matrimonială a lui Sri

Ma și Bholanathji s-a derulat în puritate și într-un perfect celibat. Bholanathji a fost însă încântat de tânăra și frumoasa lui soție, care era dispusă să îi îndeplinească cele mai mărunte cerințe cu un calm exemplar. Vecinii și prietenii săi apropiați afirmă că el era pe deplin mulțumit de modul în care se petreceau lucrurile în cadrul familiei.

Practica asiduă a tinerei Nirmala

Bholanathji a fost transferat de la Ashtagram la Bajitpur. Bajitpur a dobândit o importanță deosebită pentru devoții lui Sri Ma prin faptul că este locul în care ea a trecut prin multe *sadhana*-e intensive. Modul în care s-au petrecut lucrurile este expus cu propriile sale cuvinte: „Într-o zi, în Bajitpur, am mers ca de obicei la iazul din apropiere să îmi fac baia zilnică. În timp ce îmi vărsam apă peste creștet am auzit o voce (*kheyala*) care m-a întrebat dacă aş vrea să interpretez un rol de *sadhaka*. Și așa a început *lila*.” Aceste două cuvinte, folosite atât de des în referire cu privire la

Sri Ma, este necesar să fie însoțite de câteva lămuriri. *Kheyala* poate fi explicat cel mai bine prin termenul „gând spontan”, care diferă de un act de voință sau de vreo dorință ce are o finalitate anume. Ca regulă generală, putem spune că acest fenomen lua formă plecând de la necesitățile celor din jurul ei. Uneori, *kheyala* putea să fie provocată de cereri repetate sau chiar reorientate. Sri Ma părea să fie fericită cu oricare dintre rezultatele obținute în urma acestor *kheyala* ale sale. *Lila* s-ar putea traduce ca „joc plin de încântare”. *Lila* definește Jocul Divin, în care Divinitatea vede Creația ca un joc în și prin care se manifestă spontan, într-o deplină libertate.

Pentru Sri Ma, *kheyala* apărea simultan cu acțiunile zilnice pe care le avea de realizat. Pe timp de noapte făcea curățenie în camera ei și în celelalte, ardea tămâie și înconjura casa cu un băț în mână. Avea grijă de ce avea nevoie Bholanathji când se întorcea de la muncă, chiar și de detaliul de a-i pregăti *hukka* (narghilea n.n.), ca să fumeze după cină. După

ce Bholanathji se făcea comod, îi cerea voie să realizeze o mică *sadhana*, pe care el o încuviința cu încântare. Atunci Sri Ma se așeza pe podea într-un colț al camerei sale și începea să recite „*Hari Hari Hari*”..., fără vreun alt motiv decât acela că învățase de la tatăl său să incanteze acest nume sacru încă din copilărie.

Se știe faptul că Sri Ma, între 17 și 25 de ani, a început să intre în stări de transă, recitând aceste nume sacre, în timp ce trupul său se rigidiza complet. Există relatări care afirmă că oamenii au văzut imagini ale zeilor și zeitelor „ieșind din trupul ei” când avea 22 de ani și recita *mantra*-e. Bholanathji o vedea cum era gradat absorbită într-o lume interioară, plină de fericire. După un timp, a văzut-o cum realiza anumite posturi yoga sau *asana*-e. Prima dintre acestea a fost probabil *siddhasana*. Bholanathji știa evident că ea nu avea cunoștințe anterioare de yoga sau despre *asana*-e yoghine și a observat că se lăsa pur și simplu inspirată, pentru a le realiza.

Într-o zi i-a spus: „De ce rostești mereu „*Hari*”?

Noi nu suntem vishnuiți”. Sri Ma l-a întrebat atunci dacă e bine să spună „*Shiva, Shiva*”, iar el a fost mulțumit de răspunsul primit.

Schimbarea numelui recitat nu i-a influențat *sadhana*. Sri Ma spunea că nu contempla forme vizuale precise atunci când repeta aceste cuvinte sacre. Sunetul interior perceput era același în toate cazurile. Trupul ei era atât de sincronizat cu ritmul universal al acelei forțe care există în toată manifestarea, încât era ca un instrument cu care ea cânta această muzică cosmică. Părea că fuzionează cu sunetul literelor pe care le pronunța; întregul său trup se mișca ritmic ca și cum s-ar fi angrenat într-un dans cu o coregrafie extraordinară condusă de o putere interioară misterioasă. Uneori rămânea abandonată timp de mai multe ore, complet liniștită și total absorbită în starea de fericire interioară. În asemenea cazuri, trupul ei emana o strălucire care era perceptibilă și pentru ochii celorlalți. Bholanathji o contempla captivat, fără nicio îndoială asupra autenticității

manifestărilor sale. Era chiar capabil să treacă peste comentariile răutăcioase ale unor vecini de-ai săi, care nu reușeau să înțeleagă faptul că asistau în realitate la revelarea unei personalități spirituale de excepție, care era inspirată să se manifeste în rolul de *sadhaka*.

În timp ce practica astfel de acțiuni, se descria ca fiind în același timp adoratoarea, obiectul adorației și actul adorației. Mai târziu avea să declare: „Personalitățile și formele zeilor și ale zeițelor sunt la fel de reale ca și

trupurile noastre. Ele pot fi percepute cu ajutorul simțurilor interioare purificate prin iubire și adorație.”

Sri Ma a practicat cu intensitate aceste tehnici specifice aproape șase ani; în această perioadă s-a inițiat singură, într-un mod sistematic. Bholanathji a înțeles că se află în prezența unei încarnări foarte speciale a Puterii Divine, acceptând să fie inițiat de Sri Ma, în primul an al debutului manifestărilor ei spirituale de excepție. Începând de atunci, relația dintre ei a dobândit o nouă dimensiune: cea dintre un Ghid spiritual și discipolul său, deși Sri Ma nu și-a modificat niciodată atitudinea de supunere completă și de respect față de dorințele lui Bholanathji.

Referindu-se la acea perioadă din viața sa, Sri Ma afirma: „*Sadhana* prin care se urmărește obținerea realizării de sine este de o mare diversitate și fiecare dintre aceasta are nenumărate aspecte. Mie mi s-au revelat ca fiind o parte integrantă din mine însămi.” Câțiva ani mai târziu a avut ocazia să

vorbească despre experiențele sale în cadrul unor întâlniri speciale între asceți, învățați și alți căutători ai Adevărului. Pandiții au rămas uimiți de cunoașterea tuturor principiilor spirituale pe care o deținea, cu toate detaliile sale doctrinale. Sri Ma a spus că totuși, cu acea ocazie, nu a relatat nici măcar o miime din toate revelațiile primite în timpul anilor săi de *sadhana* intensivă.

La un moment dat, în anul 1922, a hotărât să realizeze *mauna*, legământul tăcerii, „până când pacea și liniștea absolută au devenit principala trăsătură a vieții ei”. Această practică a venit ca un semn al culminării *sadhana*-ei sale. Înfățișarea ei avea o strălucire beatifică. După perioada de *mauna*, a început să vorbească cu vizitatorii pe diferite teme religioase.

Stările de extaz divin și primii discipoli

Pe 10 aprilie 1924, Sri Ma și Bholanath s-au mutat la Dacca, de la Bajitpur. Bholanath a

fost numit șef al Grădinilor Shahbagh. Multe dintre persoanele pe care le cunoscuseră în Ashtagram și Bajitpur aveau cunoscuți în Dacca. S-a răspândit imediat vestea că tânăra fată care era găzduită în Grădinile Shahbagh deținea mari puteri spirituale. Astfel, împinși de curiozitate, au început să apară primii vizitatorii care au rămas alături de Sri Ma,

devenind adepții săi pentru toată viața.

În acord cu obiceiul din acele vremuri, Sri Ma își acoperea chipul în public. Dacă Bholanathji îi cerea să vorbească cu cineva o făcea, altfel nu. Femeile, evident, o puteau vizita tot timpul și curând au apărut multe în jurul ei. Bărbații au continuat să fie în dezavantaj pentru că erau opriți de obiceiul locului, dar aici Bholanathji a jucat un rol important. Curând a ajuns să fie numit Baba Bholanath, apelativ ce desemnează o persoană care impunea respect și aceasta pe drept cuvânt. Prin intervenția sa, mulțimile exaltate au luat forma unei familii în continuă creștere.

Printre primii devoți s-au aflat și Sri Jyotish Chandra Roy, care a ajuns să fie cunoscut ca Bhaiji, Sri Shashanka Mohan Mukherji, (cunoscut mai târziu sub numele de Swami Akhandanandaji) și fica sa, Adarini Devi, cunoscută de toți adepții ca Gurúpriya Devi sau Didi, Sri Nishikanta Mitra, Sri Pran Gopal Mukherjee, Sri Niranjan Roy, Sri Baul Chandra Basak (prietenul de o viață al lui Bholanathji)

și mulți alții. Sri Ma și-a invitat părinții, care au ajuns să fie cunoscuți ca Didimá (mama mamei) și Dadamashai (tatăl mamei), să vină să rămână în Shahbagh. Devoții din Dacca au aflat de la ei detalii despre copilăria lui Sri Ma. Frații și surorile lui Bholanathji au venit și ei împreună cu familiile lor în Dacca, după câțiva ani. Una dintre surorile sale relatea: „După moartea tatălui nostru, eram destul de destrămați; acum Badhuthakurani (un termen afectuos pentru soția fratelui, adică, cumnata n.n.) a făcut posibil să fim din nou uniți într-o familie, exact ca pe vremuri.”

În Dacca, Sri Ma a trăit într-o atmosferă plină de miraculos. Oamenii din apropiere și din depărtare îi căutau atingerea vindecătoare. Intra adeseori în stări extatice de *samadhi* în timpul intonării *kirtan*-urilor (cântece și imnuri devoționale n.n.). Unui martor la un asemenea *kirtan* relatează: „La un moment dat, Sri Ma era așezată la fel ca și noi. În momentul următor și-a schimbat complet poziția. Trupul ei se mișca ritmic. Marginea

sari-ului ei a alunecat către spate și i-a căzut de pe cap; avea ochii închiși și corpul i se mișca în ritmul *kirtan*-ului. Cu trupul încă mișcându-se, s-a ridicat sau mai bine zis parcă era ridicată pe un picior. Părea ca și cum Sri Ma își părăsise trupul, care devenise un instrument în mâinile unei puteri invizibile. Era evident pentru noi toți că nu exista o voință proprie, care să îi motiveze acțiunile. Sri Ma nu era conștientă de ceea ce se petrecea în jurul ei. Se rotea prin cameră ca și cum ar fi fost purtată prin aer. Uneori corpul ei începea să coboare către podea, dar înainte să își termine mișcarea revenea la poziția sa ridicată, precum o frunză plutind în vânt care cade la pământ, balansându-se, și atunci un curent de aer proaspăt o ridică și o împinge făcând-o să-și continue zborul. După asemenea manifestări extatice spontane rămânea absorbită în *samadhi* mai multe ore. Bholanathji era cel care decidea când era momentul în care să încerce să o ridice. Ea avea acea atitudine de supunere față de el, așa că atunci când el o

striga în mod repetat, deschidea în cele din urmă ochii și rostea cu un glas puțin inteligibil: «Vrei să mă ridic?». În acel moment el le cerea femeilor să îi maseze ușor mâinile și picioarele și să continue să îi vorbească făcând-o astfel să răspundă la câteva întrebări.”

În acest mod, Sri Ma relua ușor priza de conștiință asupra lumii înconjurătoare. Didi Gurúpriya relatează plină de uimire: „Mă surprindea faptul că Sri Ma intra într-un mod atât de natural în stări de extaz divin, stări care sunt atât de dorite de *sadhaka* din toate timpurile.”

Când era singură, realiza *asana*-e și *mudra*-e spontane. Adeseori, cu respirația complet suspendată, picioarele, mâinile și gâtul i se înclinau foarte mult și adoptau poziții atât de rigide, încât nimeni nu mai credea că își vor putea recăpăta vreodată poziția normală. Din trupul ei emana o lumină strălucitoare, care ilumina întregul spațiu din jur, dilatându-se și învăluind întregul Univers. În astfel de momente își acoperea trupul cu o bucată de

pânză și se retrăgea în colțul ei solitar din casă. În aceste perioade, cei care o priveau experimentau adeseori o stare de beatitudine, iar dacă îi atingeau picioarele, cei mai mulți își pierdeau cunoștința. Păturile și rogojinile pe care stătea se încingeau. Rămânea așezată ore întregi într-o postură sau devenea tăcută în mijlocul conversației. Dacă era lăsată singură timp de mai multe zile, atunci când se afla în astfel de stări nu simțea nici foame, nici sete, și uneori uita ce înseamnă să vorbească sau să meargă.

De regulă mânca foarte puțin și treceau zile întregi fără să bea nici măcar apă. Într-o perioadă din viața ei au trecut cinci luni în care nu a mâncat decât o mână de mâncare seara, iar într-o alta au trecut 5-6 luni în care nu a mâncat decât puțin orez, de două ori pe săptămână. În astfel de perioade arăta strălucitoare și veselă, iar trupul ei radia de sănătate și vigoare. Mai târziu și-a impus restricții alimentare și mai mari, iar în anul 1924 a încetat să mai mănânce cu mâinile,

consumând doar trei boabe de orez fiert dimineața sau seara. La un moment dat a renunțat să mai mănânce orez, dar în anumite ocazii consuma cantități enorme la o singură masă. Spre exemplu, odată a mâncat o cantitate de hrană care ar fi săturat opt sau nouă persoane. Ulterior, a declarat că în astfel de ocazii nu era conștientă de faptul că mânca atât de mult și că ar fi mâncat orice i s-ar fi pus în față.

Biografia săi au relatat că atunci când intra în stări de *samadhi*, chipul ei își pierdea orice aparență a vieții, trupul ei părea extrem de fragil și de slab, iar înfățișarea ei nu mai reflecta nici bucuria, nici suferința. Într-o asemenea perioadă, care a durat cinci zile, nu a existat niciun indiciu că ar fi fost în viață sau că ar mai fi putut reveni vreodată la viață, trupul ei fiind rece ca gheața. Când și-a recăpătat cunoștința și a fost întrebată cum se simțea, a răspuns: „Este o stare care transcende toate planurile conștiente și supraconștiente – stare de imobilitate totală, în care gândurile, emoțiile

și activitățile – atât fizice cât și mentale – încetează complet, o stare care transcende toate fazele vieții din această lume de jos.”

Împărtășind experiența beatitudinii

Sri Ma și-a început călătoriile prin India în anul 1927. Lui Baba Bholanath îi plăcea să viziteze locuri de pelerinaj. Au călătorit mult. Însoțită de Bholanath și Bhairji, Sri Ma a plecat din Dacca pe doi iunie 1932.

Călătorind fără un itinerariu clar stabilit a ajuns în orașul Dehradun. De acolo au luat

drumul către Raipur, un sat îndepărtat din inima țării. S-au stabilit între ruinele unui templu al lui *Shiva*, situate departe de sat. Aici a început o nouă formă de viață pentru cei doi însoțitori ai ei. Bholanathji s-a dăruit cu tot sufletul *sadhana*-ei sale. Bhaiji a început în schimb să realizeze activitățile pe care până atunci le realizau servitorii săi. Măturatul, făcutul curățeniei, spălatul rufelor, gătitul au devenit îndatoriri obișnuite și în același timp dure pentru el. Uneori îl ajuta și Sri Ma dar în general ea se plimba singură sau rămânea în compania femeilor din sat.

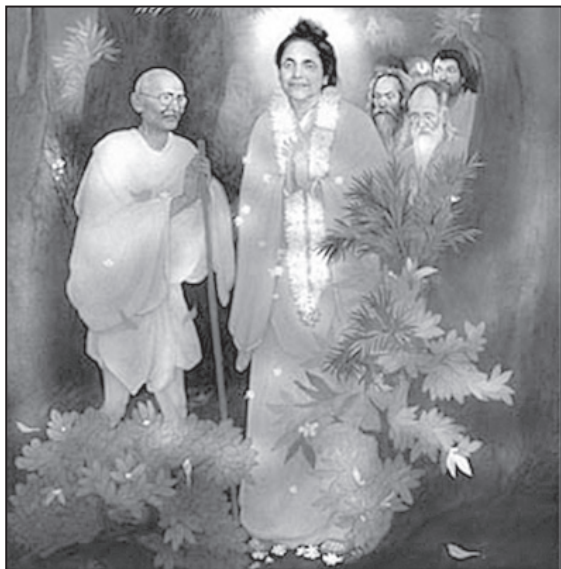
Ulterior, Ma s-a întors în Dehradun împreună cu Bhaiji rămânând în templul Manohar, din Anandachowk. Bholanathji a petrecut aproape trei ani în orașul Uttarkashi realizându-și propriul *tapas*. În Dehradun ea a luat legătura cu toate familiile din Cașmir care locuiau în apropiere. Sri Hari Ram Joshi a devenit devot și mare admirator al lui Bhaiji. Era un bărbat cu convingeri puternice și în plus, avea curajul de a și le susține.

Manifestându-și loialitatea față de Sri Ma, a făcut tot posibilul de a-i transforma pe toți prietenii lui în discipoli ai Mamei. Un moment important a fost întâlnirea dintre Sri Ma și Kamala Nehru (mama Indirei Gandhi n.n.), care i-a facilitat întâlnirea cu numeroase persoane din India și din străinătate. Prin devotamentul ei necondiționat, a făcut-o cunoscută pe Sri Ma și peste hotarele Indiei. În timpul șederii sale în Elveția, Kamala Nehru le-a convins pe câteva prietene de acolo să călătorească în India pentru a o întâlni pe Sri Ma.

Mahatma Gandhi a aflat multe lucruri despre Sri Ma prin Kamalaji. A rămas atât de impresionat de toate cele auzite încât l-a trimis pe omul său de încredere, Sri Jamnalal Bajaj, la Sri Ma. Și el, la rândul lui, a devenit un devot atât de dăruit încât Sri Ma a fost inspirată să călătorească la Wardha după moartea prematură a Kamalei (a murit de tuberculoză la vârsta de 46 de ani n.n.) și astfel l-a cunoscut direct pe Gandhiji. Ani mai târziu, Sri Jawaharlal Nehru și fiica sa, Indiraji

au vizitat-o pe Sri Ma atrași inevitabil de amintirile ultimelor zile ale Kamalei.

Raja Saheb din Solan a cunoscut-o pe Sri Ma cam în această perioadă. A devenit unul dintre principalii săi adepți și a fost cunoscut de toți ca „jogibhai”. Dehradun a devenit astfel a doua Dacca. Tradiția întâlnirilor fericite s-a extins și

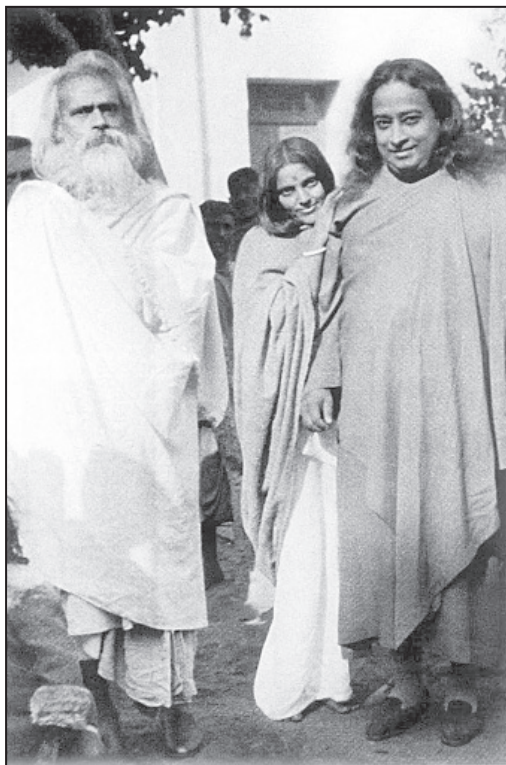

în alte orașe precum Delhi, Meerut, Lucknow, Solan și Simla. În Simla, festivalul organizat cu ocazia *Hari-kirtam* sub egida lui Hari Sabia a prins un nou suflu în prezența lui Sri Ma și prin participarea entuziastă a lui Bholanathji. Bholanathji s-a întâlnit cu Sri Ma coborând din Uttarkashi. I-au fost prezentați noii devoți și a acceptat cu încântare să fie „*Pitaji*” (tată).

În acea perioadă au avut loc două evenimente nedorite: Bhaiji a murit în Almora în august 1937 iar Bholanathji s-a despărțit de îndurerata sa familie de adepți în *ashramul* din Kishenpur în mai 1938. Moartea lui Bholanathji a fost pe de o parte o oportunitate ca forma de acțiune a lui Sri Ma să fie mai bine înțeleasă. Sri Ma fusese o soție foarte dăruită și fusese alături de el neobosită toată perioada în care el a fost bolnav. În timpul ultimei sale boli a fost constant lângă patul lui. Bholanathji a murit având mâna ei pe creștetul său, în timp ce Sri Ma murmură cuvântul *ananda*, aspect care a fost interpretat ca o manifestare a propriei sale stări de beatitudine și de pace.

Majoritatea devoților au crezut că Sri Ma va rămâne îndurerată dar au fost surprinși să vadă că aceasta nu prezenta semne de îndurerare. A rămas la fel de senină ca întotdeauna. Însă, dându-și seama de nedumerirea lor, i-a întrebat cu iubire: „Ați începe să plângeți dacă o persoană s-ar duce în altă încăpere din casă? Moartea este inevitabil legată de această viață. Dar cum poate să-și găsească locul moartea și pierderea în sfera Imortalității? Nimeni nu este o pierdere pentru mine.” Devoții lui Sri Ma au început să înțeleagă semnificația lipsei sale complete de durere și în același timp a compasiunii sale debordante față de lume.

Cu trecerea anilor, enigma care plana asupra personalității sale a devenit din ce în ce mai profundă. Fiind complet conștientă de ea însăși încă din momentul nașterii, Ma Ananda Moyi și-a dedicat viața realizării *sadhana*-i și totul i-a fost revelat de propria sa intuiție spirituală trezită. Deși practic era o fetiță analfabetă de la țară, când a început să predea vorbea în limbajul celor erudiți, fără

*Ma Ananda Moyi, împreună cu soțul ei și
cu Paramahansa Yogananda*

a face vreodată nici cea mai mică greșeală în prezentarea logică a unei teze. Părea că este în permanență la curent cu toate diferențele dintre doctrine, fără a o confunda vreodată pe una cu cealaltă în timpul conversațiilor sale cu înțelepții pandiți, cu toate că ea nu fusese inițiată în nicio religie sau ordin anume și nici nu fusese pregătită de vreun instructor de yoga. Nu se întâlnise cu niciun *Guru* care ar fi putut să o influențeze în vreun fel anume.

De fapt, Ma Ananda Moyi nu s-a retras niciodată din lume pentru a se izola și nici nu s-a separat de rudele sale sau de prietenii săi. Nu a realizat nicio *sadhana* tradițională și cu toate acestea putea să vorbească cu autoritate despre toate aspectele vieții referitoare la căutarea iluminării spirituale. Acestea sunt unele dintre faptele pentru care i s-a atribuit cuvântul „unică” atunci când era descrisă.

Divina Mamă

Sri Ma a continuat să călătorească în modul său caracteristic cu itinerarii imprevizibile. Nu

își alegea mereu însoțitorii. O mulțime variată o înconjură mereu. Se petrecea adeseori ca mulți dintre cei care se aflau în jurul ei să nu vorbească aceeași limbă. Oameni din diferite provincii, cu diferite moduri de viață erau atunci reuniți într-o mulțime veselă.

Era cunoscut faptul că Sri Ma accepta invitații la ceremonii religioase. Devoții pregăteau *Bhagavad Saptaha*, *Durga Puja*, *Chandipath* și alte ceremonii în orașele lor și o rugau să fie prezentă la acele slujbe. Oriunde rămânea Sri Ma, imediat acel loc devenea un centru de întâlnire pentru mii de persoane. Sri Ma, în respectul ei plin de compasiune față de organizatori, pleca imediat după încheierea ceremoniei. Nu exista o organizare centralizată în anturajul său; problemele se rezolvau de la sine. Este dificil de descris organizarea absolut spontană care avea loc în apropierea lui Ma Ananda Moyi. Doar o persoană care a trăit pe propria piele această experiență poate să confirme natura pur și simplu spontană a unui concurs de evenimente

care păreau că împlinesc de fapt inspirațiile lui Sri Ma referitoare la călătoriile ei, la însoțitorii ei și uneori la locurile de retragere.

În toate orașele importante pe care Sri Ma le vizita frecvent, devoții se reuneau pentru a construi *ashram*-uri, unul după altul. Aceasta însă nu-i limita dorința de a călători, nerămânând prea mult timp într-un singur loc.

În 1940, Sri Ma a stabilit o legătură foarte apropiată cu Sri Prabhu Dattaji, maharajul din Jhunsî, un *mahatma* de un mare renume. El a invitat-o să participe la întâlnirea *sadhu*-șilor din Jhunsî care a avut loc în jurul anului 1944. În acest loc au venit și alți *mahatma*-și pentru a o cunoaște, printre care maharajul din Haribabaji, Sri Chakrapaniji și Sri Sharananandaji. Până atunci, Sadhu Samaj o evitase pentru că era femeie, însă Sri Prabhu Dattaji a reușit să îi înlăture această idee preconcepută. Începând din acel moment, Haribabaji i-a oferit cele mai înalte onoruri. Liderii altor ordine monastice au recunoscut în ea chintesența tradiției upanișadice și i-au

acceptat învățăturile ca și cum ar fi fost o *Shastra* (scriere sacră).

Pe data de 14 ianuarie 1947, conform inspirației primite, Sri Ma a început un mare *Savitri Yajña* (un ritual important) în *ashramul* recent construit din Varanasi pentru binele umanității. India traversa în acele momente o perioadă tensionată, fiind aproape de dobândirea independenței, care a fost obținută pe data de 15 august a aceluia an. O mare adunare de *mahatma*-și recunoscuți au binecuvântat cu prezența lor evenimentul la care au asistat

prinți, artiști de renume, personalități politice și oameni obișnuiți. În prezența lui Sri Ma toate ceremoniile erau impregnate de o strălucire extraordinară. Acest ritual, grandios și solemn în sine însuși, a avut un impact puternic asupra tuturor participanților.

Cea mai atractivă ceremonie susținută de Sri Ma s-a dovedit a fi *Samyam saptaha*, Săptămâna Abstenenței, care reprezenta o săptămână neîntreruptă de practică spirituală asiduă. Ma Ananda Moyi vorbea adeseori despre importanța pe care o are impunerea și respectarea restricțiilor pe parcursul vieții, cel puțin o dată pe lună dacă nu era posibil o dată pe săptămână. Sri Yogibhai, președintele *Shree Shree Anandamayee Sangha*, a sugerat să se pregătească o ceremonie *Samyam saptaha* în preajma lui Sri Ma astfel încât toți credincioșii să se poată reuni cu acest scop. Prima dintre săptămânile de acest fel a fost organizată în *ashramul* din Varanasi în anul 1952. Participanții posteau complet prima și ultima zi. În rest, chiar Sri Ma era

cea care oferea o dată pe zi un meniu cu mâncăruri foarte simple. Sub ghidarea ei, programul pe o zi întreagă se derula astfel: după *puja* zilnică (oferirea ofrandelor n.n.), toți participanții se reuneau în sala centrală pentru a asculta discursurile despre scrierile sacre, *kirtan*-urile (incantația *mantra*-elor n.n.) și pentru a medita. Ușile erau închise pentru ca activitatea să nu fie întreruptă. Pe la ora prânzului, după o scurtă pauză dedicată odihnei și servirii mesei, *vratis* (participanții) se reuneau pentru sesiunea de după-amiază, până după lăsarea serii. Popularitatea acestei ceremonii a fost enormă. Întregul *ashram* s-a umplut de lume. Au venit *mahatma*-și din toate părțile. Participanții au auzit astfel scrieri puțin cunoscute și au ascultat muzică încântătoare.

Cel mai așteptat moment al zilei era ora nouă seara când Sri Ma răspundea întrebărilor celor din public. O zi întreagă se scurgea fulgerător în așteptarea acestei jumătăți de oră de *matri satsang*. Participanții erau uimiți de faptul că puteau să trăiască precum niște

asceți timp de o săptămână fără să depună pentru aceasta niciun efort.

Cea mai bună modalitate de a o înțelege pe Sri Ma este să nu fie comparată cu nicio altă ființă care a atins iluminarea spirituală. Recunoașterea pe care a dobândit-o la acea vreme s-a datorat doar prezenței sale. Iată ce afirma în anul 1978 Swami Chinmayananda, referindu-se la ea: „Când soarele strălucește nimeni nu trebuie să îi demonstreze strălucirea.” Tema dominantă a drumului său prin viață a fost armonia contrariilor. A trăit precum o ascetă înconjurată de splendoarea și minunăția care păreau a fi inevitabile acolo unde se afla ea.

De-a lungul vieții sale a mâncat puțin. În afara lunilor de abstenență de la mâncare, ce s-au succedat periodic, a practicat și alte austerități. Timp de mulți ani mânca în zile alternative. Celor care aveau rezerve față de această practică, Sri Ma le răspundea: „Nu este deloc necesar să mâncăm pentru a ne conserva trupul. Mămânc doar pentru a păstra o aparență

de comportament obișnuit astfel încât să nu vă simțiți incomozi în prezența mea.” Ma Ananda Moyi se bucura de o sănătate perfectă chiar dacă nu mânca mai nimic.

La vremea sa i-a cunoscut pe aproape toți demnitarii politici care au venit la putere după proclamarea independenței Indiei. Însă cu ea nu vorbeau despre probleme de stat. Sri Ma vorbea doar despre Dumnezeu și despre aspirațiile religioase ale ființelor umane.

Unii devoți afirmă uneori, ca elogiu față de mesajul său atotcuprinzător, că în ea se regăseau toate credințele și căile autentice care conduc ființa umană către Dumnezeu. Aceasta ar putea fi totuși o descriere insuficientă. Cert este că Sri Ma nu vedea în religie diferențe care să aibă nevoie să fie scoase în evidență. Pentru ea, era clar că există doar Unicul. Același lucru se putea spune și despre comportamentul său față de femeie. Nu o considera nici inferioroară, nici superioară. În privința practicii spirituale, avea aceleași cerințe atât din partea bărbaților, cât

și a femeilor din *ashram*. Puritatea discursului, a acțiunii și a gândurilor a fost mereu idealul pe care ea îl propunea pentru toți căutătorii ce se aflau pe drumul cunoașterii lui Dumnezeu.

Când Ma Ananda Moyi vorbea cu tinerii moderni, demonstra că este la curent cu tot ceea ce se petrecea în lume. Plină de umor și de înțelegere reușea să-i determine pe acești tineri să își înceapă călătoria spirituală către El, Cel care este ascuns în cămărilor tainice ale inimii.

Sri Ma a început procesul de retragere din această lume cu mult timp înainte de dispariția fizică efectivă. Treptat, a devenit din ce în ce mai inaccesibilă, spunând că nu se simte bine.

Cu privire la bolile cu care se confrunta afirma: „De ce sunteți atât de înverșunați împotriva bolilor? Ele apar în acest trup la fel cum veniți și voi la mine. Oare vouă vă zic să plecați?.” Însoțitorii săi au văzut-o de multe ori realizând anumite *kriya*-uri yoghine pentru a elimina bolile pe care le avea. Totuși, a continuat să își îndeplinească numeroasele îndatoriri. Deși nu părea bolnavă ci la fel de frumoasă și de senină ca întotdeauna, devoții săi s-au obișnuit cu ideea că nu vor primi *darshan* la fel de ușor ca în vremurile trecute. Cu unele excepții, s-a îndepărtat de audiențele publice.

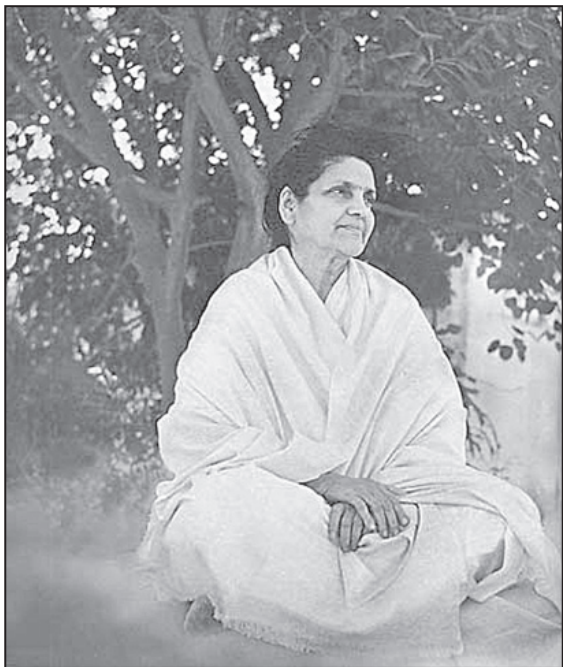
Ultima *sakheyala* a fost pentru reprezentarea *Ati Rudra Yajña* în Kankhal. Acesta era cel mai grandios dintre toate *yajñas*-urile vedice și s-a sărbătorit sub conducerea lui Sri Ma, care a rămas plină de strălucire și a realizat cu

fidelitate fiecare detaliu prevăzut în Scrierile sacre. Cu acea ocazie, înțelepții au spus că Sri Ma a adus printre oameni *Satya Yuga* în plină epocă a decadenței spirituale, *Kali Yuga*.

În ultimele sale zile, Sri Ma era senină dar într-un mod diferit față de obicei. Părea să se îndepărteze de cererile celor din jurul său. În mod normal, acorda mereu o atenție maximă cuvintelor *mahatma*-șilor, dar acum răspundea la aceste cerințe doar printr-un surâs. Sri Jagadgurú Shankaracharya din Shringeri și Sarada Peetham voiau să o invite la Shringeri cu ocazia celebrării ritualului anual *Durga puja* și au rugat-o să se elibereze de boala sa cât mai repede. Ea a răspuns cu vocea sa suavă: „Acest trup nu suferă de nicio boală, Pitaji. Este condus din nou către nemanifestare. Orice vedeți acum că se petrece conduce către această îndeplinire”. În ziua următoare (2 iulie 1982) a reafirmat aceeași imposibilitate de a discuta cu ei spunând: „Așa cum este *Atman*, voi rămâne mereu cu tine.”

Sri Ma și-a îndepărtat gradat devoții, în

diferite moduri, din preajma sa. Nu mai răspundea la scrisori deși corespondenții săi îi simțeau prezența în inimă și simțeau că totuși li se răspunde la întrebări. Nu a mai participat

la niciuna dintre activitățile care se realizau zilnic în *ashram* la orele prevăzute. Încetase să mai mănânce cu multe luni în urmă. Fetele care o ajutau îi puteau da doar câteva picături de apă, din când în când.

Ma Ananda Moyi și-a petrecut ultimele zile în *ashramul* din Kishenpur. Nu și-a luat alt rămas bun în afară de a spune „*Shivaya Namah*”, în noaptea de 25 august. Această *mantra* este semnul disoluției finale a legăturilor lumești. A trecut în nemanifestare în noaptea de vineri 27 august 1982, în jurul orei 8.

Kankhal, aflându-se la poalele munților Himalaya, este pământ sacru. Toate ordinele monastice își au sediile în Haridwar. Printr-un consens de opinii, adunarea *mahatma*-șilor s-a reunit pentru a se îngriji de trupul maestrei. I-au fost acordate cele mai înalte onoruri, o procesiune de mii de persoane a escortat vehiculul care i-a transportat trupul de la Dehradun până la Kankhal. Mahanirvani Akhada a realizat pregătirile pentru ultimele ritualuri specifice pentru *samadhi*. Așa cum Sri

Ma a spus că aparține tuturor, toată lumea a participat la ceremonia de rămas bun față de trupul care a susținut-o pe iubita lor Mamă timp de 86 de ani.

Sri Ma a apărut într-un moment în care India, la fel ca și restul lumii, traversa multe crize. Amintirea ei a rămas pretutindeni precum a unei persoane care răspândea speranță și alinare și susținea vechile idealuri ale tradiției hinduse, în ciuda influențelor externe tulburătoare. Ea a înțeles pe deplin implicațiile existențiale ale erei tehnologice actuale și prin modul său de a fi a oferit o perspectivă corectă de înțelegere a lumii pentru toți aceia care voiau să vadă dincolo de aparențe. Am putea spune că mesajul transmis cât timp a trăit în această lume este că Dumnezeu este la fel de prezent în epoca actuală a descoperirilor științifice, precum era și în perioada mitologică.

Sri Ma va rămâne mereu cu noi prin cuvintele sale care dăinuie în eternitate, dintre care cele mai dragi sufletului sunt: „Ma este aici, pentru

ce vă faceți griji?”

Dayamata, un discipol al lui Paramahansa Yogananda își amintește despre Sri Ma: „Când am văzut-o prima oară, am simțit ca și cum un fulger încărcat de iubire se desprinde din ființa ei și îmi străpunge inima, paralizându-mă. Am rămas nemișcat câteva momente, cu ochii ațintiți asupra Mamei, simțind cum mă copleșesc valuri de iubire. Ma m-a împodobit cu o ghirlandă de flori galbene și am simțit că sunt cuprins de o stare extatică. Atunci când am deschis ochii, ea m-a privit îndelung, plină de iubire. Ce fericire – ce binecuvântare! Nu pot spune nimic mai mult. Ea este cu adevărat o ființă divină.” Într-o zi a fost întrebată la ce vârstă a atins starea de iluminare spirituală. Ea a râs ca un copil și a recunoscut că a ignorat complet data sau momentul în care aceasta s-a petrecut și că nu-și aduce aminte să fi existat o delimitare strictă a vieții ei în „înainte” și „după” ce a atins iluminarea.

Ma Ananda Moyi își învăța adeseori discipolii prin parabole: «Un negustor bogat a

plecat într-o călătorie. Un hoț, deghizat și el în negustor, l-a însoțit cu intenția ca, imediat ce momentul potrivit va apărea, să-l jefuiască. În fiecare dimineață, înainte de a părăsi hanul în care poposiseră peste noapte, negustorul își număra banii și-i puneă în buzunar. Seara, mergea să se culce fără cea mai mică urmă de suspiciune. În vreme ce dormea, hoțul începea să-i caute prin toate lucrurile, fără însă a găsi locul în care acesta își păstra banii. După mai multe nopți de căutare zadarnică, hoțul s-a resemnat și i-a mărturisit negustorului adevărata sa intenție, rugându-l să-i spună unde reușise să ascundă banii atât de bine. Negustorul a replicat: „Știam de la bun început ce doreai să faci. Astfel că, în fiecare noapte, puneam banii sub perna ta. Astfel, puteam să dorm fără grijă, știind că acesta era singurul loc în care tu nu ai fi căutat niciodată.

Dumnezeu se află în fiecare dintre noi; dar omul îl caută în exterior. Doar când atenția va fi îndreptată către desăvârșirea propriei ființe, El se va revela. Iubirea Sa strălucește precum

milioane de sori, și vom fi capabili să realizăm aceasta contemplând frumusețea pură care se ascunde în inima omului.»

Una dintre discipolele ei cele mai apropiate relatează: „I-am spus lui Ma că este mai dură decât un tunet, mai sensibilă decât o floare, mai frumoasă și mai tandră decât cea mai frumoasă și mai tandră femeie din lume, tranșantă și fermă precum severitatea însăși, generoasă și neclintită precum moartea.”

Ea răspundea: „Pot să vă spun că ceea ce sunt acum am fost întotdeauna, încă de la prima mea naștere. Un simplu voal separă omul obișnuit de propriul său Sine, iar acest voal se «uzează» progresiv printr-o *sadhana* sinceră și constantă. Dar în acest moment nu mai există niciun voal.”

„Eu sunt o fetiță, nu sunt capabilă de discursuri savante. Un copil care găsește ceva frumos aleargă să îl arate tovarășilor săi de joacă. Eu fac același lucru, aduc în fața voastră ceva nespus de frumos și de pur. Primiți și bucurați-vă de ceea ce vă ofer.”

Din învățăturile Mamei

1. În viață, merită să se vorbească doar despre Dumnezeu. Orice alt subiect este în van și duce către suferință.

2. Trăiește cu Dumnezeu.

3. Singura datorie cu adevărat utilă a ființelor umane este să își reamintească de Dumnezeu.

4. Momentul care a trecut nu se mai întoarce. Timpul trebuie să fie bine folosit. Doar când este folosit în efortul de a afla răspunsul la întrebarea „Cine sunt eu?” este folosit bine.

5. Dacă trebuie să atingem Eternitatea, este util să o căutăm în toți și în toate. Căutarea Adevărului este datoria omului, astfel încât să poată evolua către Imortalitate.

6. *Atman* ești chiar tu. A căuta și a găsi – totul se află în tine.

7. Cunosc doar Numele. Numele în sine însuși este suficient.

8. Dumnezeu este la fel de prezent ca și Numele Lui. Permite-i să fie însoțitorul tău inseparabil, urmărește în permanență să nu

realizezi nimic, niciodată fără El. Cu cât este mai intens și continuu efortul tău pentru a trăi în prezența Sa, cu atât mai mare va fi probabilitatea să crești fericit și senin.

9. Dorința intensă de a simți permanent prezența lui Dumnezeu este însăși calea de a-L cunoaște.

10. În întregul Univers, în toate stările ființei, în toate formele este El. Toate Numele sunt Numele Lui. Toate formele sunt formele Sale, toate calitățile sunt calitățile Sale și în esență, toate modurile de existență sunt ale Sale.

11. Suferința și fericirea provin din convingeri și îndoieli. Dacă dorești să treci dincolo de aparențe (de sindromul convingerilor și al îndoielilor) caută-L pe El, refugiază-te la picioarele Sale.

Dacă vrei să te înalți, toate dorințele tale să se îndrepte către El!

12. Cât timp vei mai petrece într-un han pe marginea drumului? Nu vrei să mergi acasă? Cât de extraordinar este totul... O singură ființă este în același timp drumețul, exilul,

reîntoarcerea acasă și casa... o singură ființă este tot ceea ce există.

13. Există o relație eternă între Dumnezeu și om, dar în Jocul Său (*lila*) uneori este acolo, iar altă dată este scindat sau mai degrabă pare să fie scindat. În realitate nu este așa, căci relația este eternă. Prin urmare, se poate începe de oriunde și oricând.

14. *Sri Ma*: Grăbește-te să atingi Nemurirea.

Întrebare: Este dificil de găsit calea autentică?

Sri Ma: Dacă ai toate ușile și ferestrele casei

tale închise, cum ai putea să vezi drumul? Deschide ușa și ieși afară, astfel drumul se va contura de la sine. Fiind deja pe cale vei găsi alți călători care îți vor da sfaturile și ghidarea necesare. Datoria ta este să îți reunești toate forțele de care dispui și să pornești pe acest drum – căci ajutorul va veni ulterior, garantat.

15. *Întrebare:* Ma, de ce îți pierzi timpul cu noi? Nu simțim nicio dorință pentru un asemenea mod de viață.

Sri Ma: Câtă dreptate ai! Dar trebuie să fi de acord că o stare de „inapetență” este precum o boală. Atunci sănătatea poate fi recuperată printr-o dietă adecvată și remedii. O dietă adecvată este *satsang* – caută compania oamenilor credincioși, citește cărți divin inspirate; iar remediu este *japa* realizată continuu. Chiar dacă îți place sau nu, fă-ți puțin timp pentru o practică zilnică realizând chiar și puțin *nama japa* (repetarea numelui lui Dumnezeu). Gradat, vei observa cum ți se trezește pofta, care va ajunge la parametrii normali!

16. Adorarea nu este un ritual, este o atitudine, o experiență.

17. *Întrebare:* Se spune că *Brahman* este necunoscut. Atunci de ce să urmărim să îl cunoaștem?

Sri Ma: Dacă îți cer să descrii această floare vei spune că este roșie, că este un trandafir și așa mai departe, dar niciodată nu vei exprima în totalitate tot ceea ce este floarea. Toate lucrurile sunt cunoscute și necunoscute, manifestate și nemanifestate în același timp. Sunt ceea ce sunt.

18. Forma și lipsa formei; cu calități și fără calități. Așa este El. Nu se pot enumera exhaustiv nici măcar calitățile lucrurilor obișnuite. Trebuie mers dincolo de toate acestea. Nici limbajul nu este apt pentru aceasta. El Se revelează pe Sine însuși. Oceanul și mările. Sub valuri apa este liniștită și profundă. Îmi veți spune că și sub apă există curenți. De acord, dar asta nu înseamnă că trebuie să fragmentăm oceanul. Există atâtea modalități de a dovedi existența Unicului ce

dăinuie Realității... Astfel, nu contează câte se vor spune în această direcție, pare că tot mai este ceva de spus.

19. *Întrebare:* În prezent, mai este posibil să avem viziuni ale lui Dumnezeu?

Sri Ma: De ce spui în prezent? Mereu a fost posibil.

Întrebare: Vreau să spun direct, cu proprii noștri ochi?

Sri Ma: O viziune atât de clară precum lumina zilei. Aceasta este Natura Sa. Dacă Îl chemi, El va apărea. Sufletul uman se numește *Jivatma* și nu *Paramatman*. *Jiva* se mișcă într-un cerc închis al nașterilor și al morții. Într-o piscină cu apă stătută, germenii vieții prosperă și se dezvoltă în ființe vii. După un proces de curățare, chiar acea apă este purificată. Adică, *Jivatma* este în realitate *Paramatman*. Îndoiala cum că Dumnezeu nu se află prezent în tine este cea care te face să fii *jiva* (creatură). Este un ecran fals. Îndepărtează-l și Dumnezeu îți se va revela în toată Gloria Sa!

20. În realitate, drumul către comuniunea

cu Dumnezeu este direct și simplu. *Mantra* pe care *guru*-l o transmite este fără îndoială cea mai potrivită. Cât de minunate sunt căile lui Dumnezeu! Când puterea pe care ți-o transmite Ghidul spiritual începe să funcționeze, *karma* nu mai are efecte. Dacă te adâncești în foc, poți să nu te arzi?

21. *Întrebare*: Este necesar să căutăm un Ghid spiritual autentic?

Sri Ma: Da. Este adevărat că putem să fim autodidacți, dar când Maestrul oferă instrucțiuni, lecțiile devin mai ușoare.

22. *Întrebare*: De ce ar trebui să considerăm că Ghidul spiritual este Dumnezeu?

Sri Ma: Doar El există, de aceea *guru* este Dumnezeu. Cine, dacă nu însuși Dumnezeu, ne poate învăța despre El Însuși? Dacă consideri că *guru*-l tău este doar un om, atunci nu este un *guru* iar dacă este un *guru*, atunci nu este un om. Dacă îl consideri pe *Shiva* a fi o piatră, atunci nu este *Shiva*, ci este o piatră. Un vâl te împiedică să percepi Adevărul. Grația *guru*-lui înlătură acest vâl.

23. *Guru*-l se revelează din interior. O căutare plină de fervoare se încheie cu revelarea. Dumnezeu se prezintă sub forma Maestrului pentru a Se revela Lui Însuși.

24. La fel cum în cazul studiilor universitare se necesită ghidarea unui profesor, la fel și Calea spirituală depinde de prezența *guru*-lui.

25. Un Ghid spiritual autentic are infinite forme, infinite moduri de a se revela lui însuși precum și infinite moduri în care să rămână ocultat. *Guru*-l, Dumnezeu, *Mantra* sunt unul și același.

26. *Întrebare:* De ce există atâtea religii în lume din moment ce există doar El?

Sri Ma: El este Infinit. Concepțiile despre El sunt infinite, iar căile către El sunt nelimitate. El este totul, orice fel de credință și chiar și necredința ateului. Credința ta în necredință este și ea o credință. El există în toate formele și este totodată lipsit de formă.

27. *Întrebare:* Care este cel mai bun drum către revelarea Sinelui?

Sri Ma: Toate căile sunt bune. Depinde de *samskara*-urile fiecărui om. Condiționările, tendințele pe care le-a adus, din existențele anterioare. Pentru a ajunge într-un loc anume, omul poate călători cu avionul, cu trenul sau cu mașina. În mod analogic, există diferite căi ce duc la revelarea Sinelui, care sunt potrivite pentru diferite tipuri de persoane.

28. *Întrebare:* Toate căile au același merit?

Sri Ma: Orice cale de a descoperi Adevărul este un eveniment unic. Niciuna nu este comparabilă cu alta. Infinitul are infinite modalități de a se revela. De ce am fi înclinați

să spunem: „Este numai așa și așa”? Chiar dacă am vorbi în sens strict, o asemenea convingere este ușor de acceptat pentru că orice perspectivă este adevărată. În definitiv, în totalitatea Adevărului, unde există loc pentru refuz? În plus, sunt necesare diferite comunități care să ofere o avansare direcționată către țelul propus. O comunitate oferă vigoarea și sprijinul său spiritelor care sunt slabe: este o sursă de speranță și susținere. Este o idee bună să aparții unei comunități și să îi urmezi Ghidul spiritual pentru a atinge iluminarea. Dumnezeu este întotdeauna plin de compasiune. Dacă facem un pas către El, El va face zece pași către noi. De fapt, El este mereu cu noi. Efortul nostru este necesar pentru că dacă îți folosești în mod normal voința pentru a atinge obiective lumești, te poți folosi, de asemenea, de aceeași voință pentru a merge în întâmpinarea Lui.

29. *Întrebare:* Este necesar să renunțăm la lume?

Sri Ma: Nu, de ce? În ce loc nu se află

Dumnezeu? O viață obișnuită ar putea să se transforme într-un mod de viață spiritual. De fapt, nu există nimic care să poată fi „străin” de Dumnezeu; așa că spunând lucrurilor pe nume înseamnă să fii deja pe calea către realizarea de Sine. Pentru că am pierdut această perspectivă, vorbim vrând-nevrând în limba „alterității lui Dumnezeu”. A atinge realizarea înseamnă să descoperi că nu există nimic în afara lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu există și totul în rest este numai Dumnezeu.

30. *Întrebare:* Te auzim spunând adeseori „gândește-te doar la Dumnezeu”, dar evident că Dumnezeu este de necuprins cu mintea și fără formă. Ne putem gândi la lucruri care au nume și formă; deci, nu poate fi vorba despre Dumnezeu.

Sri Ma: Da, fără îndoială, El este dincolo de orice gând, forme sau descriere și, cu toate acestea, spun „gândește-te la El”. De ce? Pentru că te identifiți cu egoul și crezi că ești cel care acționează și spui „pot să fac asta și cealaltă”, și pentru că te superi, simți orgoliu și avariție și

alte stări asemănătoare, de aceea trebuie să îți întorci gândul către El. Este adevărat că El nu are formă, este inefabil, imutabil și insondabil. De fapt, El vine la tine în forma lui *Sabda-Brahma* (Nume) și în cea de *Avatara* (încarnări ale ființelor perfecte). Toate acestea sunt tot El și, prin urmare, dacă te lași ghidat de Numele Lui și contempli Forma Sa, vălul care este „eul” tău va dispărea și atunci El, care există dincolo de formă și gând, va străluci.

31. *Întrebare:* Putem acumula merite spirituale prin acțiunile noastre în lume?

Sri Ma: Da, lucrând de dragul acțiunii, realizând *karma yoga*. Când apare dorința de individualizare, este vorba de *karma bhoga* (a lucra în interes propriu). Realizăm acțiunea și ne bucurăm de rezultatele ei datorită implicării dorinței de a obține prestigiu. Însă, dacă renunțăm la fructele ei, această acțiune devine *karma yoga*.

32. Acțiunea este necesară pentru a înlătura vălul ignoranței. Mergi pe propriul tău drumul folosind la maxim inteligența pe

care El ți-a oferit-o. Grația Lui nu are motiv sau cauză. Motivul pentru care nu ți-a arătat încă bunătatea Sa, El îl cunoaște cel mai bine. Adevărul este că totul Îi aparține și El acționează conform Voinței Sale. Acolo unde este necesar, există dorința cunoașterii Lui și savurarea rezultatului. „Am acționat și, drept urmare, am cules fructul.” Care este fructul? Fiecăruia îi aparține acțiunea sa și prin urmare consecințele sunt în aceeași măsură ale fiecăruia. Așa că îți spun să fii „administratorul” casei tale și nu proprietarul.

Shree Shree Maa Anandamayee

33. Acționează cu convingerea că în timp ce acționezi, oricare ar fi scopul, Îl servești pe Unicul, care este unicul ce există.

34. În fiecare moment menține-ți mintea adâncită în gândurile orientate către Dumnezeu, astfel încât să nu existe vreo posibilitate să te rătăcești pe vreun drum care să ducă spre nefericire.

35. Cu cât ne gândim mai mult la Cel iubit (*Ishta Devatha*), cu atât ne va crește mai mult credința în El. Să nu îi permiți minții să vagabondeze de colo-colo, ci stăruie să o concentrezi într-un singur punct. De ce ar trebui să existe frică sau neliniște? Dacă cineva rămâne ancorat în „neînfricare”, cum ar putea să apară problema fricii?

36. O întrebare din partea unei tinere europene: Cum pot să mă eliberez de această frică?

Sri Ma: Frică de ce?

Întrebare: Nu știu. Pur și simplu o frică îngrozitoare.

Sri Ma: Ești creștină?

Tânăra: Da.

Sri Ma: Atunci umple-ți inima și mintea cu prezența lui Hristos astfel încât să nu mai rămână deloc spațiu pentru frică.

37. *O vizitatoare:* Ma, nu am aspirații spirituale, sunt fericită așa cum sunt.

Sri Ma: Este foarte bine că vorbim despre fericire. Dacă ai găsit secretul său, de ce mai faci această afirmație, în loc să rămâi în această stare aici, de față cu toți? Nu cumva există toruși o umbră de îndoială cu privire la aceasta? (*Sri Ma* surâde. *Vizitatoarea* râde și ea și recunoaște că este adevărat.)

Sri Ma: Adevărata fericire înseamnă să fii cu Dumnezeu.

38. Vă spun să practicați *nama japa* în fiecare zi. Orice Nume sau *mantra*-e vă sunt de folos. Țineți numărătoarea. Când ați terminat un *lakh* (100.000 de rostiri n.n.) notați și începeți altă serie. Cine știe când ritmul acestui „*lakkha*” (un *lakh*) vă va face să vă dați seama de acel „*Lakkha*” (Obiectiv). Dacă un om ar putea să recite patru *koti* și jumătate (45.000.000) de

japa, el, după cum spun *shastra*-ele, se poate elibera de întreaga sa *karma* anterioară. Îndeplinește-ți destinul ca un om care a venit în lume pentru aceasta. Când o execuție a unei *japa* a fost terminată, aceasta trebuie să fie oferită la picioarele Domnului.

39. (Către un grup de copii)

Sri Ma: Îmi dați voie să fiu prietena voastră?

Copiii: Da.

Sri Ma: Atunci, o să vă aduceți aminte cuvintele pe care vi le va spune prietena voastră? (Copiii încuviințează dând din cap, puțin indeciși.)

Sri Ma: O să vă spun doar cinci lucruri pe care trebuie să le țineți minte:

Unu: Spuneți mereu adevărul,

Doi: Să îi ascultați pe părinți și pe profesori.

Trei: Studiați pe cât de mult se așteaptă ceilalți de la voi.

Patru: Rugați-vă lui Dumnezeu în fiecare dimineață ca să vă transforme în niște copii buni. Dacă în timpul zilei ați făcut vreo prostie, atunci seara când vă duceți la culcare spuneți-l că știți că ați greșit și că nu veți mai permite să se petreacă din nou.

Cinci: Dacă îndepliniți cele patru lucruri de mai sus atunci puteți să fiți un pic poznași, dacă vreți!

(Copiii încep să râdă împreună cu ea și repetă

cele cinci puncte pentru a le ține minte.)

40. Fiți precum un copil care nu crește niciodată: singurul motiv care face ca starea de copil să nu dureze este „dorința”.

41. *Întrebare:* De ce Mama nu are grijă de copilul său?

Sri Ma: O face mereu; dar nu o vei găsi pe Mamă până când nu se va trezi în tine credința că orice lucru ar face Mama este cel mai bine pentru copilul ei!

42. Vă întrebați dacă gândurile fiecăruia dintre voi ajung la „acest trup”? Da! Da! Da!

43. Mă întrebați dacă vă iubesc? Vă spun că dacă eu nu v-aș iubi, voi nu m-ați putea iubi. Deși, în realitate, voi nu mă puteți iubi pe cât vă iubesc eu pe fiecare dintre voi.

44. Sunt mereu cu voi. Voi sunteți cei care nu vreți să mă vedeți. Ce pot să fac?

45. Dumnezeu este mereu plin de compasiune. Grația Sa se revarsă în permanență liberă și fără vreo cauză. Țineți drept vasul ca să se umple complet.

46. *Întrebare:* Am asistat la multe satsanga-uri

În ultimii treizeci de ani și nu am ajuns nicăieri.

Sri Ma: Ai fost prezent fizic. Ai meditat sau ai acționat în conformitate cu ceea ce ai auzit?

47. *Întrebare:* *Mahatma*-șii nu pot să ne dea și nouă câte puțin din rezerva lor spirituală?

Sri Ma: Oh, tu vrei să te bucuri de o moștenire! (râsete). Dumnezeu ți-a dat atâtea calități pe care să le folosești pentru a-ți atinge propriile scopuri. Ai uitat că ești creat din aceeași natură cu *Atman*, Libertatea. Ce crezi? Începe propria ta căutare, transformă-te în administratorul și nu în posesorul lumii tale. Chiar și puțin timp folosit pentru a-ți aminti de Dumnezeu îți va aduce realizări spirituale. Nu pierde timpul. Începe chiar azi!

48. Nu intra într-un sistem de troc cu Dumnezeu, nu fii comerciant sau vânzător de genul: „Am vărsat atâtea lacrimi pentru Tine fără a obține nimic în schimb.” El ești chiar tu, propria ta respirație, ființa ta cea mai profundă.

49. Spune-ți mereu ție însuți: „Da, Grația Sa este peste tot, sunt inundat de ea”, și atunci

vei vedea că este cu adevărat așa.

50. Meditația supremă reprezintă, de fapt, să fi liber de orice preocupare.

51. Ceea ce experimentezi tu acum este modul în care funcționează lumea. A te naște în ea înseamnă să simți deopotrivă durere și fericire. Dacă vrei să treci dincolo de ele atunci refugiază-te la picioarele Lui.

52. Orice ar decide Dumnezeu este spre binele tău. Oare nu simți durere atunci când un doctor te tămăduiește pentru a te ajuta? În mod analogic, Dumnezeu te purifică înainte de a te lua în brațele Lui. Îți spune: „Dă-mi toate impuritățile tale – ia în schimb această Viață Eternă Imaculată”. Este adevărat că îți trimite greutatea, dar face asta doar ca să trezească în tine dorul de a-L cunoaște. El însuși acceptă greutatea tale și lacrimile din ochii tăi.

53. Suferința este inevitabilă până în momentul în care îți vei găsi alinarea la picioarele lui Dumnezeu.

54. El este antidotul pentru durere. Urmărește să Îl chemi în permanență, să

meditezi asupra Lui, roagă-L. El este Binele, Pacea și Fericirea, Viața din viața ta, *Atman*.

55. În lumea acțiunii, precum și în cea a

devoțiunii religioase, principalul aspect important este răbdarea.

56. Tragediile le trăiește doar omul. Ai curaj. Înfruntă-le cu putere și curaj. Poți să spui: „Sunt acțiunile Sale”, și să te refugiezi sub protecția Sa.

57. Înțeleg sentimentul tău de dezolare. Ești înconjurat de nori întunecați ce anunță o nefericire iminentă. Este normal ca mintea ta să se simtă acaparată de o frică tensionantă. Cum să găsim calea de ieșire? Pentru cei care sunt disperați, singura sursă de alinare este Dumnezeu. Nu îți pierde speranța. Ai încredere deplină în El, în ciuda tuturor obstacolelor. Dacă ai căzut la pământ, folosește-L ca pe o trambulină ca să te ridici din nou, căci este de datoria omului să depună eforturi indiferent de ce s-ar petrece. Ghinionul nu trebuie să fie considerat un dezastru. Ar fi un păcat să procedăm astfel, căci cine ne trimite acest ghinion? Ceea ce El face, este bun în mod infailibil. Sub nicio formă, oricât de mare ar fi nefericirea pe care o trăiește, omul nu trebuie

să accepte înfrângerea.

58. Roagă-te pentru a avea capacitatea de a rezista. Tot ceea ce petrece este expresia Grației lui Dumnezeu. Totul este Grația Sa. Ancorat în răbdare, suportând totul, ghidează-te după Numele Lui și trăiește cu bucurie.

59. Voința celui Atotputernic este cea care prevalează în orice moment. De fapt, aceasta este legea creației. „Lumea” înseamnă o serie nesfârșită de suferințe, puțină fericire și durere. Omul se naște pentru a experimenta toate acestea. Nu vedeți că lumea nu este nimic mai mult decât o infinită varietate de fericire și durere?

60. Aceasta este natura lumii. Înarmat cu tărie, precum un erou, trebuie să urmărești să te liniștești singur. Pur și simplu nu există altă speranță de a găsi pacea decât în contemplarea lui Dumnezeu. Fie ca aceasta să fie convingerea ta fermă. Este datoria omului ca în orice circumstanță să caute scăpare în El, căci în virtutea acestei legi au fost făcute toate lucrurile și fenomenele.

61. Acordă-i lui Dumnezeu toată încrederea. Nu poți să știi dacă printr-o situație nefericită El de fapt nu îți eliberează drumul de o nefericire și mai mare.

62. Lumea aceasta este o lume a dualității și prin urmare este o sursă de durere. Dacă cineva caută reușite lumești, suferința este inevitabilă. Știți cum se petrece? Este ca și cum am zgândări dinadins un ulcer deja existent. În acest fel durerea devine dublă. A ne orienta către Dumnezeu este, pe de altă parte, ca un unguent analgezic pe acel ulcer. Nu există altă modalitate de a calma suferința.

63. (Către un cuplu care pierduse recent un copil):

Sri Ma: Totul se petrece în acord cu *karma* fiecăruia. Era *karma* voastră să îl ajutați pe copilul vostru timp de câțiva ani și *karma* sa să accepte ajutorul vostru. Uneori marii sfinți trebuie să se nască și să trăiască pentru o anumită perioadă de timp până li se termină *karma* care le-a mai rămas, într-un mediu adecvat lor. Când totul se termină Dumnezeu

îi ia. Totul este *lila* lui Dumnezeu. Unele flori cad fără a face fructe. Așa este lumea. Este normal să existe pierdere și durere.

Tatăl de neconsolat a întrebat: Unde ar trebui să găsim tăria pentru a suporta asemenea pierderi?

Sri Ma: Amintește-ți că *Atman* al copilului și *Atman* al tău sunt același. *Atman* nu s-a născut și nici nu moare, este etern, numai corpul se deteriorează. Depune eforturi ca să ajungi să nu te atașezi de corp și nici să nu plângi pentru el. Dacă trebuie să plângi, plângi doar pentru El. Amintește-ți să repeți Numele Lui Sfânt. Dedică-ți viața lecturării Scrierilor Sfinte, pentru că acestea îți vor aduce alinare și greutatea ta va deveni mult mai ușoară. Fă astfel încât viața ta să fie o existență de dăruire. Chiar casa ta poate să fie un *ashram*. Greutățile vin pentru a-ți aminti să îți orientezi mintea astfel încât să le vezi ca o Binecuvântare din partea lui Dumnezeu.

64. O femeie îndurerată: Ma, am uitat de pierderea fiicei mele de când ești tu aici. Acum

că o să pleci mă voi cufunda din nou în durere ca mai înainte.

Sri Ma și-a pus mâinile pe inima acestei femei și a spus cu o mare compasiune: Nu, nu vei mai fi copleșită din nou dacă te gândești

la Dumnezeu și îi repeți Numele Lui Sfânt în permanență.

65. (Către o femeie al cărei soț este în închisoare ca prizonier politic, sub guvernarea britanică):

Sri Ma: În prezent îți faci griji pentru el zi și noapte pentru că este soțul tău. Înainte să te căsătorești cu el, era un străin pentru tine și nu aveai de ce să te gândești la el. Tot la fel, omul trebuie să își stabilească ca prioritate relația sa cu Dumnezeu prin venerarea oricărei Forme a Sale care reușește să îi cucerească inima. Această familiaritate va crește în intensitate umplându-te gradat de gânduri despre El Însuși. Prin intermediul acestui soț (*pati*) fericirea ajunge să semene la tine cu durerea. Dar față de Domnul (*Pati*) ea este doar Fericire. Oricum ar fi, soțul tău este tot o formă a Acelei Ființe Supreme, așa că dacă poți să te gândești la el în acest fel, te vei gândi în permanență la Dumnezeu însuși. Toate sunt Formele Sale. Doar El există.

66. Este normal să fii tristă din cauza

pierderii unei persoane iubite. Uneori ni se pare că Dumnezeu, care este Iubitul Suprem a tot ce există, este dușmanul nostru. În ciuda acestui aspect, ceea ce El decide va trebui să fie îndurat. Dragă mamă, ascultă rugămintea fetei tale: în aceste zile de durere și neliniște, invocă-l pe Dumnezeu și plângi de dorul Lui. El este cel care vine la noi sub forma unui frate sau a unui soț. Doar invocându-L îți poți găsi pacea.

67. A încerca să chemăm spiritul celor care au plecat din această lume nu este bine. Adeseori ne răspunde o altă ființă, iar omul obișnuit nu este capabil să distingă între manifestarea autentică și cea falsă. Prin urmare, este dăunător. Nu îți permite minții tale să se ocupe de nicio problemă de acest fel. La nivelul Sinelui ești unită cu fida ta. În această lume fericirea alternează invariabil cu durerea. Ține minte faptul că prin *Atman* ea este mereu cu tine și în tine. Acesta este un adevăr, nu este ceva imaginar. Nașterea și moartea apar ca o împlinire a Voinței Divine.

În toate formele și condițiile nu există nimic în afara Lui. Doar El există.

68. *Întrebare:* Oamenii spun că totul este decis în virtutea destinului fiecăruia. Este posibil să păcălim acest destin prin acțiuni adecvate?

Sri Ma: Totul este posibil prin bunăvoința lui Dumnezeu. Și dacă El este bunăvoința însăși, ce poate fi imposibil de obținut imediat?

69. *Întrebare din partea unei femei:* Ma, îmi doresc starea de iluminare, și cât mai rapid. Am tot căutat-o de ceva timp și acum deja se fac ani buni...

Sri Ma: Iluminarea nu este circumscrisă timpului.

70. *Întrebare:* Oricum, înainte să mor trebuie să o ating! Te rog, spune-mi cum.

Sri Ma: Trebuie să rămâi nemișcată cât mai mult posibil și să meditezi în singurătate. În loc să faci asta ai început să ai atâtea activități care te obligă să te ocupi de cele lumești!

71. *Întrebare:* Dar nu vreau să mă retrag din lume. De ce nu pot atinge starea de iluminare

aici și acum în mijlocul activităților mele lumești?

Sri Ma a dat din cap spunând: Asta nu se poate. Privește lucrurile din această perspectivă: Când vrei să scrii o scrisoare nu o faci în public. Iei o foaie de hârtie, un stilou și te așezi undeva singură. Odată ce ai scris-o poți să o citești și altora. Odată ce am perceput Sinele problema dacă să trăim în lume sau retras nu mai apare. Dar atâta timp cât încă mai lupți ca să ajungi acolo, trebuie să fii singură.

72. *Întrebare de la o casnică:* Ma, îmi e greu să găsesc timp pentru *nama japa* sau pentru meditație. Imediat ce mă așez și rămân nemișcată, atunci se petrec o mulțime de evenimente care îmi solicită atenția.

Sri Ma a surâs înțeleghătoare.

A spus: Să presupunem că ești în picioare la malul mării și vrei să intri în apă. Poți să aștepți până când încetează valurile?

73. *Către o ascetă:* Rămâi liniștită într-un loc și practică *sadhana* ca un aspirant sincer

și serios. În primul rând trebuie să umpli golul tău și atunci această comoară pe care ai acumulat-o pentru sine va căuta o ieșire și astfel se va comunica pe sine celorlalți.

74. Cineva se poate întreba, ce rău poate să existe în a face *kirtan*, *japa*, meditație etc. în compania altora? Totuși, a simți atracție față de compania altor persoane constituie un obstacol. Aceasta va atrage după sine, inevitabil, instabilitatea. În plus, dacă te pândește sau se trezește în cineva dorința de a fi conducătorul sau liderul congregației, acesta este, de asemenea, un aspect dăunător, și în cazul bărbatului și al femeii.

75. *Întrebare*: Ma, zilele trecute mi-ai spus să fac *gayatri japa*. De ce?

Sri Ma: Văd cordonul sacru pe umărul tău. Dacă ți s-ar cere să te identifici ai spune „sunt *brahman*”. Prin urmare, *kriya* unui *brahman* ar trebui la rândul ei menținută. Nu trebuie să te gândești la motive. La fel cum ai uda rădăcina unei plante, fă puțin *japa* în fiecare zi. Cine știe? Poate că planta își va reveni la viață. Ai

putea să simți impulsul de a-ți realiza *kriya* cu seriozitate.

Întrebare: Dar nu pot să respect regulile de dietă etc.

Sri Ma: Nu este necesar să o faci. Pur și simplu adu-ți aminte de *mantra*. Acum depinde de tine.

76. Părinții sunt vinovați dacă copii renunță la *Gayatri Mantra*, deși au primit cordonul sacru. Părinții nu îi învață importanța valorilor spirituale. Copiii sunt învățați că educația cu privire la aspectele lumești este necesară dar nu și faptul că au și o îndatorire importantă față de aspirațiile religioase.

77. *Întrebare din partea unei tinere domnișoare europene:* Voi găsi vreodată pacea și fericirea?

Sri Ma: Pacea și fericirea se găsesc pe drumul către Dumnezeu, niciodată în lume, unde se obține un pic de fericire care este invariabil urmată de o umbră de suferință.

Tânăra domnișoară, după o conversație lungă: Nu voi uita niciodată ceea ce mi-ați spus.

Sri Ma: Să nu uiți? Nu este suficient. Trebuie să meditezi cel puțin cinci minute pe zi la regulile prevăzute de religia ta, și nu uita de această prietenă (arătând către ea)!

78. Datoria omului este să rămână senin și împăcat în orice circumstanță. A ne face o idee proastă despre o persoană doar pentru că cineva a auzit o bârfă despre ea este un aspect rău. Ostilitatea, acuzațiile, limbajul dur, ura etc., chiar dacă rămân ascunse în minte, vor ajunge inevitabil să se întoarcă împotriva celui care le manifestă. Nimeni nu ar trebui să își facă rău prin menținerea unor asemenea gânduri și sentimente.

79. *Întrebare:* Pe cine putem să o numim mamă? Care sunt calitățile unei mame?

Sri Ma: Pe nimeni. O mamă este pur și simplu mamă. Cei care ajung să fie copiii ei știu cum este ea.

80. *Întrebare de la un sadhu:* Ma, trebuie să respectăm sistemul de caste?

Sri Ma: Oamenii se comportă în conformitate cu propriile predilecții. Ce crezi despre asta?

Sadhu: Cred că normele trebuie să fie respectate.

Sri Ma: Atunci este bine că o faci.

Sadhu: Călătoresc cu grupuri de asceți, ei nu respectă normele. Intru în buclucuri.

Sri Ma: Tu ce ești?

Sadhu: Sunt *brahmachari*.

Sri Ma: Atunci ar trebui să urmezi normele și regulamentele referitoare la statutul tău. Menține-ți propria individualitate. Lasă-i pe asceți să facă ce vor.

81. *Întrebare:* Se spune că Dumnezeu este totul. Nimic nu se petrece în afara Voinței Lui. De ce ar trebui să fim învinovați pentru păcatele noastre?

Sri Ma: Totul este numai El. Binele și Răul sunt tot El. El se bucură de binele pe care îl face și tot El suferă consecințele acțiunilor rele. Eu te văd ca El care spune că El suferă. El este fericit, El este trist. Acesta este jocul Său, *lila*, din timpuri imemorabile.

Întrebare: Ce sens are toată această luptă?

Sri Ma: Are mult sens. Un copil care încă

*Ma Ananda Moyi, împreună cu Bhaji,
unul dintre principalii săi discipoli*

studiază nu își dă seama câte cunoștințe a dobândit. Când obține diploma atunci se simte fericit. Într-un mod asemănător când va veni momentul, vei ști când ai avansat. Continuă să trăiești cu gândul la Dumnezeu.

82. Ceea ce este plăcut (*preyas*) este bun în aparență; ceea ce este un bun dorit (*śreyas*) este în aparență dificil și neplăcut. Este necesar să transformăm ceea ce este bun în ceea ce este plăcut.

83. *Întrebare*: Dacă un om se dedică religiei la bătrânețe, va fi capabil să mențină o seninătate a spiritului în momentul morții sale?

Sri Ma: Modul de viață al unui om este determinat de nenumărate tendințe, prin urmare, nu se poate spune nimic despre ultimele ore de viață ale unui om. Având în vedere că totul este posibil, nu trebuie să avem o viziune îngustă. Este posibil ca un om să fie cuprins de idealuri sublime la vârste din ce în ce mai înaintate. Obiectivul ar trebui să fie mereu înalt. Dacă o rază de lumină a luminat

viața interioară a unei ființe umane, nu este oare posibil să i se manifeste și iluminarea completă? Deși îndoielile și eforturile slabe sunt normale, omul nu ar trebui să se lase pradă lor. Perseverează în efortul tău și vei vedea cum Grația lui Dumnezeu poate totul, în orice moment.

84. *Întrebare:* Este bine să ne rugăm la Dumnezeu pentru orice fel de problemă?

Sri Ma: Dacă vrei să te rogi pentru lucruri lumești, poți să-l ceri să te ajute, dar rugăciunea cea mai bună este pentru a-L cunoaște pe El.

85. Este mai bine să nu practici *kriyas*-uri yoghine dacă nu ai un ghid adecvat. Modalitățile ușoare și naturale sunt sigure și suficiente pentru a practica meditația și pentru a-ți aminti de Dumnezeu.

86. *Întrebare:* În *Ramayana* se spune că dacă pronunțăm și o singură dată numele lui „Rama”, este suficient pentru a ne purifica de toate păcatele. Iar noi facem cerurile să răsunе cu *kirtan*-urile noastre către Rama și nu obținem nimic! Cum este posibil?

Sri Ma: Pur și simplu pentru că faceți cerurile să răsunе cu *kirtan*-ul voastră în gura mare!

Întrebare: Nu înțeleg.

Sri Ma: Ne dăruim repetării *kirtan*-urilor cu speranța că la un moment dat se va petrece!

87. Esențial este să continuăm să practicăm. Faceți un efort, căci ajutorul va veni în cele din urmă.

88. *Întrebare:* Este necesar să respectăm reguli referitoare la a mânca separat? Nu sporește aceasta schimburile de priviri?

Sri Ma: Regulile sunt necesare pentru un *sadhaka*. Aura sa este afectată de apropierea diferitelor tipuri de oameni. Gândește-te la un chirurg. Cât efort este necesar să depună pentru a preveni infecțiile. Totuși, dacă *sadhaka* a atins „imunitatea” dacă este plin de *shakti* divină, atunci poate alege să acționeze cum dorește.

89. *Întrebare:* Cum putem să atingem o stare de unitate?

Sri Ma: (surâzând) Ești conștient de o stare de separare? Vorbind serios, doar gândul,

„cum pot să mă unesc cu El” sau „ce să fac ca să Îl cunosc” îți va arăta drumul pentru a atinge acest obiectiv.

90. *Întrebare:* Ma, înțelegem ce ne ceri, dar nu putem face nimic în această direcție.

Sri Ma: Pitaji, nu există înțelegere, dacă ar fi așa s-ar revela singură în acțiune.

Întrebare: Atunci, cum să facem ca să înțelegem?

Sri Ma: Credința. Acționează conform cuvintelor guru-lui tău; Grația lui Dumnezeu (ce se manifestă prin Ghidul spiritual) va face totul pentru tine.

91. *O doamnă:* Atâta lume! Ma, nu ai niciodată un moment de respiro, nu ești niciodată obosită sau iritată, ci mereu atât de veselă!

Sri Ma: Păi dacă în propria ta casă există un număr considerabil de persoane, nu vorbești cu ele? Îți miști membrele dar nu te simți obosită, nu-i așa?

93. *Un Kazi Saheb:* Eu nu am venit să te ascult. Vreau doar să îți spun ceva și atât:

m-am alăturat luptei. Te rog, oferă-mi victoria. Uneori mă simt dezarmat și fără muniții pentru luptă. Vei menține *kheyala* ta și asupra mea?

Sri Ma, surâde: Așa să fie, Pitaji.

93. În călătoria sa de întoarcere, Sri Ma i-a spus unui prieten comun în mașină, „Kazi Saheb Pitaji a început prin a-mi cere să nu spun nimic, de asta nu am spus nimic. Când te vei întoarce spune-i lui Pitaji că oricine pleacă la luptă pentru a ajunge la El, este susținut de însuși Dumnezeu. Chiar El îi va oferi mijloacele necesare. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a menține vreo stare de îngrijorare.”

94. Când Jamini Babu i-a spus că copacul spinos din apropierea camerei sale din Shahbagh (1944) s-a transformat în ramuri de santal, Sri Ma a răspuns: „Vedeți cât de minunată este creația lui Dumnezeu? Animalele, păsările, ființele umane, copacii, plantele, insectele, toate răspund la mediu, chiar dacă o fac într-un mod diferit. Capacitatea de impregnare sau de respingere nu este aceeași. De exemplu, o sută de

persoane ascultă un discurs, printre ei sunt multe persoane culte. Unii înțeleg într-un mod profund discursul, pentru alții rămâne neînțeles; aici nu apare problema educației. Înțelegerea depinde de *samskaras*-urile cu care vine fiecare din viețile sale anterioare, de tendințele fiecăruia. Ceva similar se petrece și în regnul animal sau vegetal. Nu le trivializați ca niște ființe ignorante. El Însuși este în toate formele creației.

95. *Întrebare:* Dacă Sri Ma a găsit pacea, de ce continuă să meargă de colo-colo?

Sri Ma răspunde direct: Pitaji, dacă aș rămâne într-un loc tot aceeași întrebare ar putea să apară, nu e așa? Pitaji, nu știi că sunt o fetiță neastâmpărată? Nu pot să rămân într-un loc nemișcată. Țsta este un răspuns. Din alt punct de vedere, pot să spun că tu ești cel care mă vede călătorind. În realitate nu mă mișc deloc. Când ești la tine acasă, nu este al tău orice colț? Tot la fel, și eu fac ture prin propria mea casă. Nu merg nicăieri. Mă odihnesc mereu în propria mea casă.

96. *Întrebare:* Ma, ce crezi despre toată această lume care vine aproape zilnic să te vadă?

Sri Ma: Nu e nimic nou. Toți îmi sunt cunoscuți.

97. *Întrebare:* Și dacă spun că nu am încredere în aspectele spirituale?

Sri Ma: Unde există „nu”, este și un „da” potențial. Cine poate spune că este dincolo de afirmație și de negare? A avea credință este imperativ. Credințele unui om sunt influențate enorm de mediul în care trăiește; prin urmare, alege compania sfinților și a celor înțelepți. Să crezi înseamnă să crezi chiar în propriul tău Sine. Necredința înseamnă să confunzi ceea ce nu este real în tine însuși cu ceea ce este real.

98. Datoria Supremă a omului este să înceapă călătoria de căutare a sinelui său real, să urmeze calea devoțiunii, în care „eu-l” este pierdut în „tu” sau să ia calea introspecției. El se află atât în „tu”, cât și în „eu”.

99. Un grup de femei care au venit să își ia

rămas bun de la Sri Ma în una din călătoriile sale: „Ma, te rugăm, spune-ne că ne aparții!”

Sri Ma (râzând): Aparțin tuturor locurilor și întregii lumi!

100. Oriunde ai fi trebuie să trăiești în compania celor care manifestă în mod natural Pacea. Îți spun, fii mereu atent la acest aspect: Dumnezeu și doar Dumnezeu este Pacea. Inexorabil, perseverența unidirecțională aduce cu sine transformarea benefică de perspectivă, care îți va aduce Pacea.

Pacea poate fi atinsă în orice loc din lume sau departe de ea. Spuneți că am găsit Pacea și ar trebui să o răspândesc și celorlalți. Vă spun că eu sunt o fetiță și voi sunteți părinții mei. Toți aceia care sunt singuri și copiii sunt prietenii mei. Acceptați-mă ca atare și acordați-mi un loc în inimile voastre. Când îmi spuneți „Mamă” mă țineți la distanță. Mamele trebuie să fie respectate și venerate. Dar o fetiță are nevoie de iubire și grijă și să fie iubită de toți. Așa că aceasta este unica rugămintă pe care v-o fac, să îmi faceți loc în inimile voastre.

Cuprins

O scurtă biografie	3
Sfânta cea plină de Beatitudine	15
Copilăria și căsătoria	20
Practica asiduă a tinerei Nirmala	27
Stările de extaz divin și primii discipoli	33
Împărtășind experiența beatitudinii	42
Divina Mamă	49
Din învățăturile Mamei	67